

ת"פ 48893/12/12 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז מרכז נגד נסימן ברנס

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 12-12-48893 פרקליטות מחוז מרכז נ' ברנס
בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה

בunning: מדינת ישראל, פרקליטות מחוז מרכז במאישמה

נגיד
נסים ברנס

ב"כ המשימה: עו"ד קובי מוסקוביץ' בשם עו"ד רועי ריס

ב"כ הונאש: עו"ד עמית בר

הכרעת דין

כתב האישום

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום אשר אוחז שניים עשר אישומים. על פי החלק הכללי של כתוב האישום, בתקופה שבין נובמבר 2011 למאי 2012, הגיעו לידי של הנאשם שקים מזויפים, בידועו כי הם מזויפים. במועדים שונים בתקופה הרלוונטית, השתמש הנאשם בשקים המזויפים בדרכים שונות, וזאת באמצעות אנשים אחרים מסר את השקים, במטרה לקבל באמצעותם דבר.

על פי האישום הראשון, בין הנאשם למשה הנسب (להלן: "הnbsp;") היכרות מוקדמת, והנ帩ם אף התגorder בשכירות במחסן אשר שיר להnbsp; כ- 4 חודשים. בחודש ספטמבר 2011, מסר הנאשם להnbsp; 4 שקים מזויפים שנחזו להיות מטעם חברת טל טרייגר בניין והשקיות בע"מ, בידועו כי הם מזויפים, וזאת כתשלום מראש שכירות לשך שנה. בתמורה לשקים האמורים מסר הנسب לנ帩ם סכום ביחסן שאינו ידוע במדויק למאשימה. שניים מהשקים הוצגו לפירעון ולא כובדו. בגין כך הנאשם סוכם בערך שקיבל במרמה סכום כסף וטבות הנהה שוות ערך לכיסף בערך כולל שאינו פחות מאשר **25,000** ₪ בנסיבות חמירות. על כן הנאשם בעבירה של **קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין, התשל"ז - 1977** (להלן: "החוק"), ובשימוש במסמך מזויף בכונה לקבל באמצעות דבר בנסיבות חמירות לפי סעיף 420 ייחד עם סעיף 418 לחוק.

על פי האישום השני, בין הנאשם לרפי מלacci (להלן: **"מלacci"**) היכרות מוקדמת. בסוף שנת 2011 פנה הנאשם למלacci ומסר לו 4 שקים בסכום כולל של **44,500** ₪, שנחזו להיות מטעם עירית פחמן תקווה, אך בפועל היו מזוייפים, וביקש ממנו לפרוט אותם עבורו. משפנה מלacci לעיריית פתח

ניסיונו לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק יחד עם סעיף 25 לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר** בנסיבות חמירות, לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

.4. על פי האישום השלישי, בסוף שנת 2011, לאחר המתויר באישום השני, מסר הנאשם להnbsp; את ארבעת השקים המזויפים שפורטו באישום השני, וזאת שקיים חולפים לאלו שמסר להnbsp; ולא כובדו, כמפורט באישום הראשון. שקים אלו נמסרו כתשלום שכר דירה וכתמורה למזומנים שקיבל הנאשם עבורם ולהלוואות שהעניק הנnbsp; להnbsp; לנnbsp; אנשים. השקים נמסרו על ידי הנnbsp; להnbsp; לעקב מלכה (להלן: "מלכה") כהזהר הלואה. השקים הופקדו וכובדו חרף היותם מזויפים. בגין מעשים אלו הnbsp; הנאשם בעבירות של **קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר** בנסיבות חמירות לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

.5. על פי האישום הרביעי, בין החודשים דצמבר 2011 ועד אפריל 2012, מסר הנאשם להnbsp; 30 שקים מזויפים שנחזו להיות מטעם עירית פתח תקווה, ביודעו כי הם מזויפים. בתמורה לחלק מהשקים מסר הנאשם כסף מזומנים. הנnbsp; הפקיד את השקים בשלושה חשבונות בנק שונים שהחזיק. 25 מתוך השקים המזויפים שהופקדו, בסכום כולל של **345,200** ₪, כובדו על ידי הבנקים וחמשה שקים נוספים, בסכום כולל של **106,950** ₪ הוחזרו. בגין מעשים אלו הnbsp; הנאשם **קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר** בנסיבות חמירות לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

.6. על פי האישום החמישי, עobar לסוף חודש אפריל 2012, מסר הנאשם להnbsp; שיק מזויף של עירית נתניה, בסך **75,000** ₪, ביודעו כי הוא מזויף. בתמורה לשיק נתן הנnbsp; בגין מזומנים בנכסי עמלה בסך **2,100** ₪. השיק הופקד בחשבונו של הנאשם וכובד על ידי הבנק. בנסיבות אלו קיבל הנאשם במרמה **72,900** ₪. בגין מעשים אלו הnbsp; הנאשם בעבירה של **קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר** בנסיבות חמירות, לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

.7. על פי האישום השישי, בחודש פברואר 2012 מסר הנאשם להnbsp; שני שקים מזויפים, בסכום כולל של **71,150** ₪, שנחזו להיות מטעם עירית ירושלים, ביודעו כי הם מזויפים. בתמורה מסר הנאשם לנnbsp; בגין סכום מסוים במזומנים וכן שקים דוחים של עצמו. השקים הוצגו לפירעון אלום לא כובדו. בגין מעשים אלו הnbsp; הנאשם **קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר** בנסיבות חמירות לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

.8. על פי האישום השביעי, בינואר 2012 מסר הנאשם להnbsp; שיק מזויף שנחזה להיות של חברת "מ.ע.ל הנדסה ונכסים בע"מ" בסכום של **5,000** ₪, ביודעו כי הוא מזויף. בתמורה נתן הנnbsp; בגין מזומנים או לזכה את השיק חלק מהזהר הלואה. השיק כובד על ידי הבנק, אך הוחזר למחירתו. בגין מעשים אלו הnbsp; הנאשם בעבירה של **קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר** בנסיבות חמירות לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

.9. על פי האישום השמיני, באפריל 2012, מסר הנאשם להnbsp; 5 שקים מזויפים שנחזו להיות

מטעם חברת "עזרה וחסד בע"מ", בידועו כי הם מזוייפים. הנسب הפקיד את השקים בחשבונו והם כובדו על ידי הבנק, אולם בהמשך שלושה מהם חזרו. במשיעו אלו קיבל הנאשם סכום כסף או טובות הנאה שווה ערך לכיסוף בסכום של **245,000 ₪**. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם בקבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות לפי סעיף 415 סיפה לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל**.

באמצעותו דבר בנסיבות חמירות לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפה לחוק.

על פי האישום התשייעי, גבריאל יעקבוב ("יעקבוב") הינו בעליה של חנות להמרת כספים. במספר מועדים בין החודשים מאΐוני 2012 הגיע הנאשם לחנות ומסר ליעקבוב 3 שקלים מזוייפים שנחזו להיות של עיריית נתניה, בידועו כי הם מזוייפים, וזאת בתמורה לדולרים ואירו בשווי של **142,400 ₪**. יעקבוב הפקיד את השקים המזוייפים אשר כובדו על ידי הבנק. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם בקבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות לפי סעיף 415 סיפה לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל** בנסיבות חמירות דבר בנסיבות חמירות לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפה לחוק.

על פי האישום העשורי, בין הנאשם לאביגיל חזן ("חזן") היכרות מוקדמת. בחודש Mai 2012, הציע הנאשם לשיער לחזן ברכישת רכב עבורו בתה. בחודש יולי 2012, מסר הנאשם לחזן شك מזויף שנחזה להיות של עיריית נתניה בסך **45,900 ₪** בידועו כי הוא מזויף, בתמורה נתנה לו חזן **45,000 ₪** בזמן. למחרת מסר הנאשם לחזן شك מזויף הנחזה להיות מטעם עיריית נתניה בסך **40,400 ₪** והנחה אותה להפקיד את השק לחשבונה ולמסור לידי 17,000 ₪ כאמור שאר הסכום ישמש כהלוואה לרכישת רכב עבורו בתה. חזן הפקידה השק ומסרה לנ氤את شك שלא בסך **17,000 ₪**. השקים כובדו על ידי הבנק אולם הוחזרו בעבר מספר ימים. לבקשת הנאשם קיבלה לידיה חזן את השקים המזוייפים ומסרה אותם לנ氤את. בתמורה מסר לה הנאשם **45,000 ₪** בזמן והחזיר לה את השק בסך **17,000 ₪** שמסרה לו. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם בקבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות לפי סעיף 415 סיפה לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל** בנסיבות חמירות דבר בנסיבות חמירות לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפה לחוק.

על פי האישום האחד עשר, בחודש ספטמבר 2012, פנה הנאשם למוחמד סיף ("סיף"), הציג עצמו בשם "משה" וביקש ממנו סיוע בפריט שק דחו. סיף הפנה אותו למכר שלו בשם אליהו ימין ("ימין"). זמן מה לאחר מכן הגיעו הנאשם וסיף לבתו של ימין. הנאשם הציג עצמו בשם "משה", ומסר לימין شك מזויף על סך של **40,200 ₪** שנחזה להיות מטעם עיריית נתניה בידועו כי הוא מזויף. משפנה ימין לגברות העירייה, גילה כי השק מזויף. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם בבנייה בנסיבות חמירות לפי סעיף 415 סיפה לחוק, וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל** בנסיבות חמירות דבר בנסיבות חמירות לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפה לחוק.

על פי האישום השניים עשר, ביום 1.5.12 נכנס הנאשם לסניף הבנק הבינלאומי הראשון בנתניה כ使者תו תעודה זהות מזויפת ובה מופיעים פרטי המלאים והנקונים של הנسب לצד תומונתו של הנאשם. הנאשם ביקש לפתח חשבון בנק בסניף תוך שהציג את עצמו בשם "משה הנسب" והציג את תעודה הזהות המזויפת. בהתאם לבקשתו נפתח חשבון על שמו של הנسب. ביום 6.5.12 הפקיד הנאשם, או מי מטעמו, בחשבון شك מזויף על סך **60,000 ₪** שנחזה להיות מטעם עיריית נתניה. השק המזויף תחילה כובד אך ביום 8.5.12 הוחזר על ידי הבנק. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם בעבירות של

זיהף בכוונה לקבל באמצעותו דבר לפי סעיף 418 לחוק; **התחזותcadm** אחר לפי סעיף 441 לחוק; ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות לפי סעיף 415 סיפה ייחד עם 25 לחוק; **שימוש** במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות חמירות לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפה יחד עם סעיף 418.

ראיות ה התביעה

14.

עד התביעה משה הנسب (עמ' 154-29 לגבי אישומים 1, 8-3 ו-12) - העיד כי הכיר את הנאשם כאשר הנאשם שכר ממנו יחידת דירות. התרשם ממנו לטובה ונוצרה ביניהם חברות. הנאשם שילם לו בזמן 2,000 ל"נ עבור יחידת הדירות. לאחר מכן ביקש מהמעורב חוזה מסודר, אולם הנאשם טען שאיבד את ת.ז שלו והביע לשלים במזמן חדש או חדשים מראש. מספר ימים לאחר מכן הביע הנאשם לתת לו 4 שקלים של 12,500 ל"נ כל אחד,סה"כ 50,000 ל"נ, ובכך שילם לו שירות לשנתיים מראש ועודין ישאר עודף, ואת העודף יחזיר לו הנسب בזמןו וה הנאשם יתנו לו 3% (עליה) בגין ניכוי השקים. הצעת הנאשם קסמה להנسب שהיה זקוק לכיסף אותה עת. העד מסר כי בתמורה לשקלים נתן לנימוק את היתורה שנותרה מסכום השקלים בגין עלות השכירות ובניכוי 3% עליה, כך שנתן לו בפועל 23,000 ל"נ או 25,000 ל"נ. שניים מהשקלים שנמסרו לו (ת/1 ות/2) חזרו מספר ימים לאחר המועד הנקבע לפערון. כשפנה לנימוק, השיב הנאשם שיבדק עם החברה שמסרה לו את השקלים ויידאג לקבל מהם את הכספי ולהעביר לו תוך מספר ימים. בשלב זהה הנאשם היה חייב לו 35,000 ל"נ בגין השכירות וכיספים נתנו לו. הנאשם העניק לו תחשת ביטחון ואמר לו כי לא יפגע בו. ואכן תוך כמה ימים מסר לו הנאשם שני שקלים נוספים (ת/3 ות/4). אחד השקלים היה על שם חברה בשם מ.ע.ל., כאשר הנאשם לא ציין שיש לו קשר אישי כלשהו לחברה אלא רק קשר עסקית. הנسب הפקיד את השק ושיתן חזר. כשפנה לנימוק בנושא הנאשם נתן לו להרגיש שהוא עושה כל שניתן כדי לפצותו. בהמשך פנה הנسب לרואה חשבון ובקש לבירר פרטים לגבי חברת מ.ע.ל., אשר קודם لكن לא שמע על החברה ולא היה לו קשר לחברה זו. העד זיהה מסמך פרוטוקול מיום 16.8.12 ממנו עולה כי הוא מושחה חתימה מטעם חברת מ.ע.ל. (ת/5) אך טען בתוקף כי לא היה לו קשר לכך וכי לא ידע על כך. בהמשך נתן לו הנאשם ארבעה שקלים של עיריית פתח תקווה (ת/6). לטענת העד הוא חש שהשקלים יჩזר ועל כן פנה למילכה, הם ערכו פגישה משולשת עם הנאשם ומילכה אמר כי השקלים תקינים. הוחלט כי מילכה יפקיד את השקלים בחשבון שלו וכשהם יפרעו יקבל הנسب את הסכום שמנגע לו. השקלים אכן נפרעו והוא קיבל את הכספי. הדבר גרם לו להאמין לנימוק. בהמשך מנבגה ביטחונו בנימוק, פנה אליו הנאשם והביע לו עוד שקלים. הם תחילה סרב אך הנאשם שכנע אותו כי אפשר להרוויח מכך סכומים נאים. הנאשם הסביר כי הוא קיבל מכך עמליה של 3%. הנאשם מסר לו לשם כך 25 שקלים (ת/7א' עד ת/7ז') ואת כל השקלים הפקיד בחשבונו. כנגד השקלים מסר לנימוק תחילת כסףழמון מהלוואות שלקח ובהמשך נתן לו שקלים שלו. על כל 30 שקלים שמסר לו הנאשם הוא חתום חתימת הסב. הנسب העיד כי הצעת הנאשם הייתה מפתחה. שיק בסך 68,950 ל"נ (ת/8) שאותו קיבל מהמעורב הפקיד וחזר ועל כן היה בלחץ נפשי. אולם הנאשם הגיע אליו וכעבור מספר ימים העביר לו 4 שקלים חדשים של עיריית ירושלים בסך כולל של 120,000 ל"נ והשקלים הופקדו. כנגד השקלים מסר שקלים אישיים שלו. שניים מהשקלים הוגשו (ת/9). כשהשקלים של עיריית פתח תקווה חזרו, אמר לו הנאשם שיפטור את הבעיה ביום הקרוב ונתן לו 5 שקלים של חברת "עזרה וחסד בעמ'" (ת/10). הנאשם אמר לו כי המוטב בשקלים הוא אדם שבנה עבור החברה בית כנסת. השקלים הופקדו על ידי הנسب, שלושה מהם נפרעו ושניים לא. הנسب העיד כי חלקם מהסכום

שנפדו נשארו בחשבונו כפרעון חובות קודמים שהיו לנאיםם כלפיו. חלק מהacus פנים נמסרו חוזה לנאים לכואורה לצורך העברתם לבני החשבון. בהמשך מסר לו הנאים שק של עירית נתניה בסך 75,000 ₪ (ת/11). בשלב זהה הנسب ביקש לדבר עם המוטב בשק. הנאים נפגש עימו ברכבו וכואורה התקשר למוטב, אך הקו היה תפוס. בשלב זהה היה לנאים עדין חוב כלפיו בסך 150,000 ₪. העד הוסיף כי לאוורך כל הדרכ היה הנאים בחוב כלפיו. העד הוסיף כי הוא "בטוח שהוא לא ניסים שהcin את השקים האלה" (עמ' 62). השק הופקד ונפרע. מתווך הסכם הזה לקח לעצמו בין 35,000 ל- 40,000 ₪ ואת היתרה קיבל הנאים. הנسب העיד שגילה כי השקים מזוייפים במהלך חדש יוני או תחילת يول. הבין זאת לאחר שקיבל מהנאים שק על סך 85,000 ₪ של עירית נתניה וכמה ימים לאחר מכן קיבל שיחת טלפון מהנאים אשר הורה לו לקרוא את השק. מאותו רגע לא הסכים להפקיד אף שק בחשבונו. בשלב זה נערכה פגישה משולשת ביןו לנאים ולעוורך דין מטעמו של הנאים במכוניתו של הנאים. באותה שיחה אישר הנאים באזוניהם כי השקים מזוייפים. הנسب העיד כי הוא היה במצב נפשי קשה מאוחר שהבין כי הוא שותף לדבר עבירה, אולם לא פנה למשטרת מאחר שהיה בפאניקה, היו נגדו הליכי הוצאה לפועל ועוד אותו שלב ראה בנאים אדם אמיתי. בהמשך הקליט שיחה עם הנאים (ת/12 ותמלול השיחה ת/13). הנسب התיחס לשק של עירית נתניה לפקודתו בסך 45,900 ₪ (ת/14) ומסר כי אין ולא היה לו קשר עם עירית נתניה וכי מעולם לא קיבל מהם שק. הנسب הכחיש הכירויות עם מר סיף ועם מר ימין, הכחיש כי הגיע לימין לפרוט שק על שמו מעירית נתניה על סך 40,200 ₪ (ת/15). הנسب העיד כי מסר לנאים את תעודה זהה שלו כדי להוכיח הסכם פיקטיבי שנחתם ביניהם לכואורה כדי להצדיק את פדיון השקים. בהמשך הכחיש הנسب כי פתח אי פעם חשבון בבנק הבינלאומי וטען כי החתימות על גבי מסמכי פתיחת החשבון (ת/16) אינן שלו, וכי מצילום תעודה זהה המצורפת למסמכים נראתה כי האדם בתמונה הוא הנאים ואילו שאר הפרטים הם של הנسب. כמו כן אחד ממספריו הטלפון המופיעים על גבי כshawala נסע שירות לבנק, פנה למנהל הסניף אשר ביררה עם הפקידה שאישרה כי היא אינה מכירה אותו. ביקש באותו רגע שלא ניתן לקבל את הלוחות מחשבון הבנק הזה. בשלב מסוים הופקד בחשבונו שק בסכום של 60,000 ₪ שוחרר כעבור מספר ימים. לא היה לו כל קשר באותו שק. ביום שהבין שתעודה זהה שלו זיהפה הוציא ת.ז. חדשה (ת/17). בהמשך קיבל לבתו תדייס תנומות בחשבון הבנק (ת/18). הנسب אישר כי לא התлон במשטרת.

בחקרתו הנגידית אישר הנسب כי ריצה מסר בעקבות עבירה שאינה ממין העניין, וכי במסגרת מסרו הכיר את מלכה שהינו חבר טוב שלו. בהמשך אישר כי פתח שני חשבון בנק בנקים שונים לאחר שהיה בעל חשבון בנק דיסקונט 30 שנה. לטענותו עשה כן לאחר שעבר לגור באבן יהודה ורצה לבדוק את העמלות והשירות בנקים. הנسب הכחיש כי הסיבה שפתח את חשבון בנק אחד הייתה מושם שהשקים החלו לחזור בחשבון בנק אחר. בהמשך אישר כי העובדה שהנאים מסר לו 4 שקים של 12,500 ₪ כל אחד ויחד עם זאת שכר ממנו מיחסן למגורים עוררה תמייהה, אולם הבהיר בכל זאת לקחת את השקים ולמסור אותם לאחרים להם היה חייב כספים. לפני שהשקים נפרעו ביקש מהם חלק מהacus פון והnbsp; מסר לו 25,000 ₪ בזמןן אותם לקח בהלוואה מאחיו. השקים בסופו של דבר לא נפרעו. את הacus המזומן נתן לנאים לפני מועד הפירעון של השקים. מאשר כי היה קיים פיתוי בדמות העמלה בגובה 3%. הנאים שכר ממנו את המיחסן בחודש אוגוסט או ספטמבר 2011, תשלום 2,000 ₪ בזמן. לאחר שביקש ממנו תשלום לחודש הבא, הציע לו הנאים את השקים. בהמשך קיבל מהנאים שק של 5,000 ₪, הפקיד אותו בחשבון והשק חזר. לא בירר מדוע חזרו 4 השקים הקודמים מאחר שהנאים כל הזמן אמר לו לא לדאוג והוא יפותר את הבעיה. גם כאשר חזרו השקים

האחרים לא בירר את סיבת חזרתם. לא ידע שהשകים חזרו בשל היותם מזויפים. הופתע לגנות שהוא מורשה חתימה וכי יש עוזד המאמת את חתימתו. הנسب אישר כי מאות אלפי שקלים נפדו לחשבון והוא משך את הכספי ולקח לעצמו עמלה בסך 3% ואת יתרת הכספי מסר לנאים. בשלב מסוים לא נשאר לו יותר מזומנים והנאשם שכנע אותו לחתת לו שקים אחרים שלו. במהלך מרץ קיבל מהנאשם סדרת שקים של עיריית ירושלים על סך 120,000 ₪, כנגדם מסר לנאים שקים אחרים בסך 120,000 ₪ פחות 3% עמלה. בשלב זה התחליו לחזור שקים. לא חקר ולא פנה למטריה מאחר שהנאשם הרגיע אותו ואמר לו "שערה מרואהך לא תיפול". בהמשך העיד הנسب כי כאשר פנה אליו הנאים עם השקים של עיריית ירושלים הנאים הציע לו עמלה של 5%. ב- 10.4 ₪ חזר שק על סך 68,000 ₪. הנسب אישר כי חובו של הנאים כלפיו מסתכם בכ- 158,000 ₪ ולא 150,000 ₪ כפי שהעיד. הנسب הכחיש כי היה נכון בעת חתימת הסכם הלואאה שנערך בין רימונד סינטס (להלן: "סינטס") וטען כי מדובר בהסכם הלואאה פיקטיבי. בהמשך אישר כי הלק עם הנאים לחתום על תצהיר בפני עוזד באבן יהודה, אולם לא היה מדובר על הסכם הלואאה אלא על תצהיר לטובות הנאים בסכסוך אזרחי שהיה לו עם זוגתו. המשיך וטען בתוקף שלא היה מעולם חלק בהסכם הלואאה עם סיטנס. הנسب הוסיף וטען כי מטרת החוזה הפיקטיבי הייתה כדי להקל על הנאים שעה שנתן שקים של הנسب לסיטנס כדי שיפרע אותם אצל חלפנים שונים. חדשניים או שלושה חדשניים לאחר שגילה על המסמכ התקיימה פגישה בין הנאים ועורך הדין בחינה בצוות רעננה. הפגישה התקיימה ברכבו של הנאים. הנسب אישר כי בשום שלב לא אמר במטריה כי במהלך אותה שיחה שאל עורך הדין את הנאים האם השקים מזויפים. הנسب אישר כי לאחר שחוירו שניים מהשקים של חברת "עזרה וחסד" הוא נקרא לפגישה בבנק עם סגן המנהל שם נאמר לו כי השקים חסודים. הנسب אישר כי השקים הללו הופקו בሴיף כפר סבא, וזאת על אף שכבר התגורר באבן יהודה. לטענתו באותו שלב חזרו רק כמה שקים בודדים ועדין היה לו ביחסון בנאים. טען כי לא חשב כי השק על סך 68,000 ₪ מזויף. לאחר שהשיך חזר, האשראי בוחנן בכספי כפר סבא נחסמ, ואז התעורר בו חשד קד. אולם לא חשש להמשיך ולקיים שקים נוספים. קיבל שק של עיריית נתניה והשיך נפהה ובשל כך האמין שמדובר בטעות וכי טען בפניו הנאים. את השקים הפקיד בכל שלושת החשבונות. מאשר כי מסר במטריה שהוא "קוף" ומאשר כי אמר במטריה כי רק אם יובטח לו שלא ינקטו נגדו הליכים פליליים ימסור את שמו של מי שמיסרו לו את השקים. טען כי מלבד הנאים לא היה שום איש קשור נוסף. מאשר כי הוטה בו שמו של הנאים כמו שהוא מעורב עוד לפני שהוא מסר את שם הנאים. מאשר כי חתום על הסכם עבודה פיקטיבי עם הנאים (נ/2). מאשר כי גילה שפתחו חשבון בנק על שמו 7 חדשניים לפניה החקירה במטריה וכי מעולם לא התلون על קר במטריה. מכחיש כי סינטס ועיריך הדין הגיעו אליו עם מסמך מפוברק כאילו חתום על הסכם הלואאה עם סינטס. טען כי עורך הדין אמר לו לא להפקיד יותר שקים של הנאים בחשבונו. טען כי לא ראה את תעודה זהזהות המזויפה שאיתה נפתח החשבון על שמו לפניה החקירה במטריה. כשהגיע להتلון בסנייף הבנק הציג את תעודה זהזהות שלו למנהל הסנייף והיא ערכאה את הבירור. הכחיש כי השקים הגיעו אליו ממקור אחר מלבד הנאים. נשאל מדוע אם כן חתום על הסכם פיקטיבי לפיו הוא מתחייב לשלם 95,000 ₪ והשיב כי התאריך שמצוין על גבי ההסכם הוא פיקטיבי, וכי ההסכם הגיע אליו לאחר שכבר לקח הלואאות והנאשם רצה שקים חדשים לשוק האפור כדי לפדות אותו.

15. **עד התביעה מר רפאל מלאכי** (עמ' 174-163, לגבי אישום 2): העד משמש כו"ר אגף הרווחה בהסתדרות הכללית וועוזד במקצועו. מכיר את הנאים. הנאים פנה אליו בסוף שנת 2010 לעורך ואמר לו כי קיבל לידי שקים של מלאכי, אשר ניתנו לו ע"י איציק בן אברהם, וכי הנאים מעוניין להיפגש עימיו. לאחר שיחות טלפון רבות מצידו של הנאים, הוא נפגש עימו והנאשם הראה לו צילומים של שנים או שלושה שקים שלו. הוא סיפר לנאים כי מקור השקים הינו "עקיצה" שעשה לו איציק בן אברהם

הנאים אמר שיבדק זאת. לאחר מכן חזר אליו הנאשם ו אמר כי אימת את דבריו וכי הוא מוכן לעזור לו לקבל חזרה את השקים שלו. באותו עת נפגש עם הנאשם מספר פעמים, הנאשם סיפר לו כי מצבו הכלכלי אינו טוב וביקש את עזרתו. מלאכי נתן לנאים סכומים של 300-200 ל"ח בכ-8 הזדמנויות. בהמשך פנה אליו הנאשם וביקש סיוע כי הוא אושפז בבית חולים, אז נתן לו הלואאה של \$1,500 והח堤ם אותו על הסכם הלואאה ביום 17.4.11 (ח/20). בהמשך ביקש ממנו הנאשם לעזור לו לפרוט שקים. תחיליה אמר לו כי אינו מעוניין אך הנאשם אמר כי מדובר בשקים טובים של עיריית פתח תקווה שהוא והשותף שלו קיבלו בגין עבודה שביצעו, ומלאכי הסכים לבדוק אותם. הנאשם שלח לו צילום של השקים (ח/21) והוא בדק אותם דרך הגזירות של העירייה וגילתה שאינם תקינים. באותו יום הודיע על כך לנאים ויתר לא היה עימיו בקשר. זיהה את הנאשם במסדר זיהוי (ח/22).

חקירה נגדית - נפתחו בתחילת 2011 או סוף 2010 במשרדו של מלאכי. מכחיש כי הצעיר שולם 150,000 ל' עבור השקים בתנאי שהם יהיו אצלו ביד. הנאשם הודה כי הצעיר עבورو שקים של עיריית פתח תקווה ובדיקה שערך מול העירייה נמצא כי השקים אינם תקינים. השקים נשלחו אליו בפסק על ידי הנאשם והוא העבירם בפסק לעירייה. אינו זוכר שהיה לו קשר עם גורם שלישי בנוגע לשקים. הוא שוחח עם הנאשם אמר שישלח לו בפסק את השקים. אינו יודע האם בפועל עשה הנאשם עצמו את פעולה שליחת בפסק או שביקש מאוחר שיעשה זאת עבורו.

עד התביעה מר יעקב מלכה (עמ' 186-174) לגבי אישום 3) - הכיר את הנسب כشرطו יחד מאסר בכלל. הנسب השתרער לפניו והחל לבנות בית, אולם נקלע לקשיים כלכליים ועל כן פנה אליו ובקש הלוואה. מלכה הלווה לו תחילה 30,000 ל"נ ולאחר מכן עוד 10,000 ל"נ אותן נתן להnbsp; בזמן מסוים בעת ביקור אצל הנسب, ביקש שישיב לו את החוב. באותו מועד גילה כי להnbsp; אין כסף אולם יש לו שקים של עיריותفتح תקווה ש막ורם בחוב של דיר שלו אליו. ביקש לראות את השקמים והnbsp; אמר כי השקמים אינם אצל אלא אצל הדיר שלו, שהnbsp; כנאים, והלך להnbsp; אותם מביתו. אז פגש בנאים וידע את שמו. הנאמם הוציא את השקמים מתוך רכב מסוג שברולט בצעב שחזור בו הוא ישב. לפקח את השקמים צילם אותם בדואר ושלח אותם לפקידה בבנק (ת/23) והוא חזרה אליו ואמרה לו שההשקמים תקינים. על כן, לפקח את השקמים, התחשב מול הנسب, והפקיד אותם בחשבונו (ת/25). הוסיף כי אם היה חושב שיש בעיה עם השקמים לא יהיה לפקח אותם ולא היה מפקיד אותם לחשבונו ומוציא בגנים קבלה (ת/24). הנאמם אישר כי הוא הדיר אשר עליו העד.

חקירה נגדית - ערך הסכם בין הנسب בגין הלוואה. כשתן להנسب את ה- 30,000 ₪ רשם זאת עצמו. כאשר הנسب ביקש עוד 10,000 ₪ מספר חדשם לאחר מכן החליט לעורוך הסכם מסודר וכותב עליו את התאריך שבו ניתנה הלוואה הראשונה, הינו החדש מאי (ת/26). הגיע עם בת זוגו לבית של הנسب. ביקש לראות את השקם, הנسب הלך עם הנואשם לאוטו. הוא לא היה בתוקן האוטו כשהנאשם הוציא את השקם. טוען כי בזמן שמנסרו לו השקם היו הנואשם, הוא והנואשם בחצר ביתו של הנسب במרקח דבר זה מזה.

עד התביעה גבריאל יעקבוב (עמ' 234-240) - בעל עסק מורשה ב- change העצמאי בנתניה, כך היה גם ביום ועד הרלוונטי לכתב האישום. בין החודשים מאי עד יוני 2012 הגיעו אליו הנאשם ורצה למסור לו שקים דוחיים תמורת מטבח חזק, אך הוא אינו עוסק בשקים דוחיים. לעומת זאת, השקים או שלושה, בסוף Mai 2012, הגיעו אליו הנאשם עם שקים "מזומנים" בסך כולל של 150,000 שקלים. השקים נפרעו והוא מסר לנאים את הכספי, חלקו במתבע זר וחילקו בשקלים. לעומת יותר

מחודשים קיבל הودעה דחויפה מהבנק ונמסר לו כי השקים חזרו משום שהם מזויפים (ת/38 ות/39). הכספיים לא נלקחו על ידי הנאשם בביטחון אחד אלא במספר פעמיים. כל פעם שלקח כסף, הוציא העד קבלה. מזהה את הקובלות/ שובי ההרמה שהוציא לנายน (ת/40). בהמשך זמן למשטרה לצורך מסדר זיהוי ויזיה את תמונהו של הנאשם (ת/41). אינו מכיר את משה הנשב.

חקירה נגדית - עוקובו עמד על כך שהוא זה הנאשם שהביא לו את השקים ולא אדם אחר, והציג כי לא היה נוקב בשמו של הנאשם אלמלא היה זה הנאשם שמסר לו את השקים. הוא לא נדרש על ידי הבנק לשאת בעלות השקים המזויפים מאוחר וחילפו מעל 60 ימים.

18. **עד התביעה אליהו ימין** (עמ' 247-240 לגביו אישום 11) - העד מסר שקיבל شك של עיריית נתניה, על ידי אדם בשם סיף. מזהה את השיק (ת/42). השק היה של חבר שלו, שקרא לעצמו "משה הנسب", סיף עבד אצל אבון יהודה. במעמד קבלת השק היו נוכחים משה וסיף. השיק ניתן לו בביתו בחדרה. בדק את השק בעירייה לאחר מכן כתוב על השק "למוטב בלבד" דבר שבדרך כלל רשום על שקים של עירייה. בבנק נאמר לו כי השק מזויף. הודיעו לסיף כי שלח לו נוכל. בהמשך הגיע למשטרה למסדר זיהוי שם זיהה את הנאשם כ"משה הנسب" שמסר לו את השיק (ת/43).

חקירה נגדית - עוסק בפריטת שקים. אינו בעל עסק, אלא עובד עם משרדי change בחדרה. מזהה שקים אותם פרט אשר שיכים לחברת מ.ע.ל (נ/7). מאשר כי שקים אלו נמסרו לו על ידי הנאשם וכי השקים שייכים לחברתו של הנאשם. מאשר כי פגש אותו יותר מפעם אחת. העיד כי לא רצה לזהות אותו במשטרה, אבל למעשה מכיר אותו, הוא היה אצלו בית 50 פעם. העד זיהה כי מדובר בנאיש אשר הציג את עצמו כמשה למעשה מכיר אותו, העיד כי קיבל את השק הספציפי מסיף "אבל זה כאלו ממנו" (מהנאים). במסדר היהודי הראו לו תമונות ומתוכן הוא בחר. ההיכרות שלו עם הנאשם היא דרך השקים. את השקים של חברת מ.ע.ל לא בדק. את השקים של העירייה בדק. השקים של חברת מ.ע.ל חזרו, התקשר לחברתו ולא ענו. בהמשך נודע לו כי החברה שיכת לנאים. רק עכשו יודע שהנאים אינם משה הנسب.

19. **עד התביעה מוחמד סיף** (עמ' 278-282 לגביו אישום 11) - בתקופה הרלוונטית היה מפעיל "שפול" באבן יהודה. מזהה את הנאשם וקורא לו "משה". הנאשם ביקש ממנו עזרה עם השופל והוא עזר לו. הנאשם מסר לו שמו הוא "משה". הנאשם שאל אותו האם הוא מכיר מישוה שפורט שקים, והוא הפנה את הנאשם למין, הפגש בינהם בחדרה ולהר. הנאשם מסר לו כי הוא קיבל שיפוצים. הנאשם נהג בלבוסים. אינו מכיר אדם בשם משה הנשב. זיהה את הנאשם במסגרת מסדר זיהוי שנערך לו (ת/62).

חקירה נגדית - מכיר את אליהו ימין דרך חברים שפרטו אצלו שקים. לא פרט אצלו שקים בעצמו. התקשר למין להודיע לו כי מביא את הנאשם, הנאשם נסע אחריו. לא היה צריך לאשר אותו לפני אליהו ימין. העד מסר כי הוא עצמו פורט לפעמים שקים אבל לא אצל אליהו ימין אלא במקומות מסוורים, שם לוקחים רק שקים מזוונים ואילו לנאים היה שיק דחוי. לא יודע מה היה בין הנאשם לאליהו ימין. חודשים לאחר מכן התקשר אליו ו אמר שיש בעיה והוא לא מצליח להשיג את הנאשם. ניסה אף הוא להשיג את הנאשם ללא הצלחה.

20. **עדת התביעה אביגיל חזן** (עמ' 248, לגביו אישום 10) - בהסכמה הצדדים הוגשה הודעתה במשטרה (ת/44) וכן צילומי השקים שמסר לה הנאשם (ת/45). מתוך הודעתה עולה כי במאי 2012 פגשה את הנאשם במקורה, לאחר שלא ראתה אותו שנים רבות. במסגרת שיחתה עימיו ציינה כי מעוניינת לרכוש לבתה רכב קטן ולא יקר. הנאשם הציע לסייע. בתחלת חדש וילן לחתם הנאשם אותה ואת בתה

למגרש מכוניות שם מצאו הרכב מתאים וקבעו לחזור למחרת ולרכוש את הרכב. הנאשם שאל את העדה כמה כסף יש לה, וזה סיפרה לו כי יש בחשבונה 30,000 ₪ ועוד 15,000 ₪ במזומנים בבית. הנאשם נתן לה شك ע"ס 49,900 ₪ והביע שהוא תיתן לו את הסכום שיש לה בבית ובהמשך תחזיר לו את היתרתו בתשלומים. הנאשם ביקש ממנו להפקיד עוד באותו יום את השק והטלווה אליה לסניף הבנק. כשה הגיעו לבנק בדקה עם מנהל הסניף את השק והוא אישר כי השק נראה תקין. הפקידה את השק ואז הנאשם ביקש ממנו לפתע שתמשוך עבورو את הסכום שיש בחשבונה ובתמורה יעביר לה השק אחר שיש ברשותו. לא חודה בדבר כי נאמר לה שהשק תקין. משכה את הכסף ומסרה אותו לנאים. يوم למחרת נסעה עם הנאשם לרכוש את הרכב. הנאשם ביקש ממנו לשלם בשני שקים שלה והראה לה השק של עיריית נתניה ע"ס 40,400 ₪. לאחר מכן ניגשו לבנק והוא הפקידה את השק ומסרה לו شك "מזומנים" שלה בסך 17,000 ₪. בהמשך התקשרו מהבנק ומסרו כי שני השקים חזרו מאחר שהם מזויפים. התקשרה מיד לנאים וסיפרה לו כי הודיעו לה מהבנק שהשקים מזויפים, הוא ביקש ממנו למשוך חזרה את השקם והגיע לביתה ומסר לה 45,000 ₪ במזומנים וכן החזר לה את השק שלה בסך 17,000 ₪. מאז פסק הקשר עם הנאשם. זיהתה את הנאשם ב مصدر זיהוי (ת/46). ב**חקירה נגדית** העידה כי כספה הוחזר אליה ולא נגרם לה כל נזק. אישרה כי הנאשם היה נראה מופתע כאשר סיפרה לו שיש בעיה עם השקם.

עד התביעה רמי גרשון (עמ' 249-253 לגבי לאישום 1) - בהסתמת ההגנה הוגשה הודעתו במשפטה (ת/47) וכן מסמכים הרלוונטיים לעדותו והشك הרלוונטי (ת/48, ת/49). מעודותו במשפטה עולה כי בחודש ספטמבר ביצע עבודה אצל משה הנسب ובתמורה קיבל ממנו שקים שלא כובדו. כאשר הגיע אליו לקבל מסר כסף מסר לו הנسب شك של חברת "טריגר בניין והשקעות בע"מ" (ת/29). השק לא כובד. פנה אל הנسب והוא נתן לו 6,000 ₪ בגין השק ש汇报. הנسب עדין חייב לו כסף. אינו מכיר את הנאשם. בהמשך מסר גרשון כי הנسب סיפר לו שקיבל שקים מDIRECT שלו "שעקבץ" אותו בסכומים גדולים. במסגרת **חקירה נגדית** העיד כי הנسب נתן לו את השק בתמורה לعبادות שביצע בביתו.

עד התביעה רומן טרייגר (עמ' 268-271 לגבי אישומים 1 - 7) - במועד הרלוונטי היה הבעלים של חברת הבניה "ט.ל טרייגר השקעות בע"מ". מזהה את השקם אשר סומנו ת/1-ת/3 כשקים מזויפים אשר ניתנו לכואורה מטעם החברה שלו. מסר כי לפני הופעת השקם שימש הנאשם במשך חודשים כנהג עבור עובד בחברה בשם צחי - יששכר טביב והסייע לו. ראה את הנאשם מספר פעמים גם במשרדי החברה. כshawilo את השקם המזויפים ניסו ליצור קשר עם הנאשם, ללא הצלחה. לא נגרם להם נזק כספי, אולם נגרם לחברה נזק תדמיתי. אינו מכיר את משה הנسب. על פי הצהרת ב"כ המאשימה שאינה בחלוקת ת/1-ת/2 הינם שקים הנחוצים להיות של חברת טרייגר ואילו ת/3 הינם شك של חברת מ.ע.ל אשר הפרטים המופיעים עליו הם פרטי חברת טרייגר.

חקירה נגדית- מי שבדרך כלל היה מוסר שקים זה צחי. העד מסר כי השק המזויף הראשון הופיע כתשלום עבור רחיצת מכוניות. כשיישכר הקשר לבירר נאמר לו כי השק נמסר על ידי ניסים ברונס.

עד התביעה צחי - יששכר טביב (ע"מ 271-275, לגבי אישומים 1 - 7) - עובד בחברת הבניה "ט.ל טרייגר השקעות בע"מ". הכיר את הנאשם דרך חבר משותף. הנאשם פנה אליו וביקש לשכור חלק משטח המשרד שלהם אך הוא לא הסכים כאשר הבין מהי מטרת השכירות. מספר חודשים לאחר מכן, ביולי 2011, נשלל רישיון הנהיגה של העד למשך 60 ימים וה הנאשם התנדב לשמש כנהג בתקופת השילוליה. היה נפגש עם הנאשם פעמיים- שלוש במהלך השבוע במשרד החברה. בתום 60 ימי הפסילה

הופסק הקשר עם הנאשם בעקבות שמועות ששמע על התנהלותו של הנאשם והערות שקיבל. רק לו ולטריגר היה גישה לשיקים. היה שהוא בשלילה, בקש מספר פעמים מה הנאשם למסור עבورو לשיקים לספקים, ומטבע הדברים התקן שלו היה ברכוב במהלך פגישות אלה היה מסיע אותו הנאשם. החשד כלפי הנאשם התעורר כאשר השם הראשון שהתגלה נשא חותמת של חברת רחיצת מכוניות (ת/60). כשהתקשר לאוthead חברה וביקש לבדוק את פשר השם, נמסר לו כי השם ניתן על ידי הנאשם בתמורה לחוב שהוא לו. ניסה להתקשרות לנายนם אולם לא הצליח להשיגו. בעקבות המקרה הם נדרשו להחזיר את פנקסי השיקים לבנק. סגרו להם את חשבון האשראי והם נפגעו בכך. לא מכיר אדם בשם משה הננס. **בחקירהו הנגדית** - העד אישר כי אין בידו ראייה כי הנאשם הוא זה שזיף את השיקים.

עד הבדיקה חיים מאיר כהן (עמ' 275-278, לגבי אישום 8) - מנהל סופר בשם "עזרה וחסד בע"מ" מזה 12 שנה. מזהה את השיקים שלו שזיפו והופקדו בבנק דיסקונט (ת/61; ת/60). נגרם לו נזק רב. בואה על כך כבר שלוש שנים. אין מכיר את משה הננס. **בחקירהו הנגדית** העיד כי אינו מכיר את הנאשם ומעולם לא ראה אותו. אין בידו כל ראייה שה הנאשם הוא זה שזיף את השיקים. עד היום לא השיבו לו את הכספי שנלקח ממנו.

עדת הבדיקה חן ג' דשטיין (עמ' 284-288 לגבי אישומים 4-2) - שימשה בתקופה הרלוונטית גזברית עיריית פתח תקווה וכך גם היום. באחד הימים פנה אליה עוזר סגן ראש העירייה ומספר כי פנה אליו אחיו של רפי מלacci שמנהל גמ"ח וביקש לבדוק שיקים שניתנו לו בתמורה להלוואה. בדקה במחלקות השיקים והتبירר כי מספר השיק שניתן קיים בעירייה ולא הונפק לאף אחד, משמע שהشك מזויף. בבדיקה שערך בחשבונות הבנק הסתבר כי ישנים שיקים מזויפים נוספים ואשר הופקדו בבנקים. עוד באותו יום, 11.12.8. הגישה תלונה במשטרת. כשביקשה לדעת מי מסר את השיקים למ"ח נמסר לה כי זה אדם בשם ניסים. בהמשך הוגש על ידה תלונות נוספות. העירייה נאלצה לנמל הלייר משפטית נגד הבנק ממנו נמשכו הכספיים. העליות היו בסדר גודל של כ- 50,000 ₪ מעבר לסכומי השיקים, שכן, במסגרת ההליך המשפטי נערכ גישור במסגרת הסכם הבנק להסביר להם את כספי השיקים.

חקירה נגדית - כבר בדצמבר 2011 ידעו שיש בעיה עם השיקים. נעשו שינויים לגבי השיקים, אולם סדרה שלמה של שיקים כבר נפרעה.

עד תביעה רני ג' עומרி חזדיי (עמ' 227-221) - ראש צוות חקירה והחוקר האחראי בחקירהו הנאשם. נכח בכל חקירותו של הנאשם, אשר שמר על זכות השתייה ואף סירב לחתום על החקירה (ת/27-ת/29). תיאר כי מסדרי הזיהוי נערכו ללא סנגור לאחר שפונה מספר פעמים לעורך דין שלו של הנאשם שאמר שאינו יכול להגיע (ג/4).

חקירה נגדית - העד אישר כי במהלך החקירה של הנאשם בקש הנאשם למסור מידע כלשהו וכי הדבר אף דוחה לסגן מפקד היחידה החקורית. במהלך החקירה טען הנאשם כי קיבל את השיקים מה הנאשם ואף הציג תקליטור בו נשמעו הנאים מתדרוך אותו. כשביקש העד לעמת את הנאשם עם הדברים הוא סירב להגיב. מאשר כי גם הנسب היה חשוד בתיק וכן כי לדעתו הנسب היה מעורב בעצמו בעבירות. העד הוסיף כי אם היה הנאשם בוחר לשוף פעולה בחקירהו, טענותיו היו נבדקות. משבחרו הנאשם שלא לשוף פעולה, فعل העד על פי הראיות שהיו בפניהם. מאשר כי מסדרי הזיהוי נערכו ללא נוכחות עורך דין מטעם הנאשם מאחר שעורך דין כאמור לא התיעצב באותו יום.

עד הבדיקה רפ"ק נריה מאור (עמ' 202-213) - במועד החקירה שימש בתפקיד סגן מפקד

מחלקת הונאה מרכז. במסגרת החקיימה ביןו לבין הנאשם פגישה של מרביתה הוצאה תעודת חישון (ת/31). במסגרת עתירה לגילוי ראייה שהגישה ההגנה הותר לגלות כי בפגישה מסר הנאשם "כתבת של אותו מקום באזוריינו שביהם ישנה מחשבים שבמציאותם זיוו השקים שקשרים לתיק שלו, יש שם שקים מזויפים ומדפסות ושן אדם שעבוד במקום". העד מסר כי ביום 12.12.12 הגיעו לחדרה כדי לתפוס את הרכב של הנאשם כשהוא מצוי בפתח שנטפס במסגרת מעצרו של הנאשם. פתחו את הרכב באמצעות המפתח ותפסו פריטים מתוך הרכב וכן את הרכב עצמו.

חקירה נגדית - העד מסר כי במסגרת הדברים שמסר הנאשם הוא לא מסר כל פרט שנייתן היה לבדוק אותו אלא התנה את מסירת המידע בטבותו הנאה. העד אישר כי בדק את בקשתו של הנאשם עם הממוני עלי וחויר אליו עם תשובה שלילית. בהמשך מסר העד כי הנאשם בקש שייחתום עימיו הסכם עד מדינה עוד בטרם יבחן המידע שיש בידו וכי הסביר לו כי לא כר פועלים הדברים. במסגרת החיפוש ברכב נתפסו מספר פריטים כمفורת בוח הפעולה (ת/36). מטרת תפיסתם של אוטם פריטים הייתה לצורך משמרות לפני העברת הרכב למגרש מכוניות וכן שלא יעלמו בעתיד דברים יקרים ערך ותעלה טענה של זלזול ברכוש הנאשם.

28. **עד הتبיעה אריך דריי** (עמ' 234-227) - העד שימש בתקופה הרלוונטית כרכץ מודיעין ומשמש באותו תפקיד אף עתה. העד תיאר כי במסגרת חקירותו של הנאשם הבין מהחוקרים כי הוא אינו משתייך פעולה ומעוניין לשוחח על החקירה שלו בהיבט מודיעיני. כמה ימים לפני שפגש בנאש קיבל הוראה מהמטה הארצי, מראש אגף חקירות ומודיעין, כי עליו לפגש את הנאשם. ביום 27.2.13 נפגש עם הנאשם בכלא הדרים. במהלך השיחה ביקש הנאשם להגע לעסקה בה הוא יסגור את שותפיו לעבירה וטען כי הוא אינו הדמות הדומיננטית בפרשה. הנאשם סירב למסור את הדברים בעדות. בנוסף, בנוסף מסר הנאשם כי ידוע לו על מקום שמדפיס דולרים והוא מוכן למסור אותו בתנאי שתכתב האישום יבוטל. דריי הסביר לנאש כי לא ניתן לעשות עסקאות באופן צזה ובתגובה אמר הנאשם כי אםvrani הדברים הוא אינו מוכן לשחף פעולה.

חקירה נגדית - דריי העיד כי קודם לשיחה האמורה החקיימה "שייחת מסדרון" בה פנה אליו הנאשם ואמר שמעוניין לשוחח עימו ברמה המודיעינית. דיווח על כך למפקד היחידה. החליט שאנו מעוניין לשוחח עם הנאשם ברמה המודיעינית לאחר שהוא חשוד וכל מה שיש לו למסור, צריך להימסר במסגרת חקירותיו. בשיחה שקיים עם הנאשם הבין כי הנאשם מעוניין לנוכח את עצמו על חשבונו אדם אחר וזאת מבלי להפקיד לעד תביעה אלא להישאר במעמד של מקור משטרתי וזאת שעה שהוא מעורב בעצםו בעבירות. לאחר השיחה ערך את מפקדו. העד מאשר כי אמר לנאש עוד במעמד השיחה כי לא ניתן לקבל עדות של חשוד בתיק כדיעה מודיעינית.

29. **עד תביעה סנ"צ רן בטאט** (עמ' 264-255) - היה מפקד יחידת הונאה בתקופה הרלוונטית, כעת משמש כקצין אח"מ בתקנת קדמה. תפס את רכבו של הנאשם ומסמכים שונים שנמצאו בו כולל צילום תעודת זהות עליה מופיעים פרטיו של הנسب ותמונה הנאש (ת/51, 52, ת/53). ההגנה הצהירה כי הרכב שנטפס הינו בבעלות הנאשם וכי הנאשם הוא הבעלים של חברת מ.ע.ל.

חקירה נגדית - החיפוש ברכב נערך ביום 12.12.12. לא היה בידי המשטרה צו חיפוש. המטרה הייתה לאתר את הרכב. התקבלה אינדיקציה לגבי מקום הרכב ועל כן הגיעו למקום. היה ברשותם מפתח של הרכב לקסוס שנטפס אצל הנאשם, הגיעו לרכב הלקסוס שהיה במקום, המtinvo מספר דקוט, הסתובו סביב הרכב. בדקו אם השולט של הרכב פותח את הרכב וכאשר הרכב נפתח המtinvo עוד מספר דקוט. אז ירדה אליהם גברת בשם סיגל כדור, שהזדההה כחברתו של הנאשם, אמרה שהרכב שייך לו וشنתבקשה להעבירו מפתח תקווה לחדרה. בוצע חיפוש ראשוני בנווכחותה ולאחר מכן גרר לגרור את הרכב. לא הוצא צו חיפוש מאוחר שהנאש כבר

היה עוצר מעל שבוע, טען כי אינו יודע היכן הרכבת, והרכבת אותר על פי מידע נקודות. החיפוש נעשה כדי שניתן היה לגרור את הרכבת בבטענה. נעשה חיפוש ראשוני בלבד כדי לבדוק שאין ברכוב כל מחלוקת או כל דבר שעלול לפגוע בשלום השוטרים או הגרא. המסמכים שנתפסו הוכנסו לשקיית. לא התבקשה הסכמת הנאשם לבצע החיפוש. זכר כי הנאשם רצה למסור מידע, אולם הוא לא שיתף בנסיבות המידע ולא ניתן היה לבסס פעולות חקירה. הוצע לנายน רצה למסור גרסה ארה והוא בחר לשמור על זכות השתקה. הנאשם מסר לאריך דרי' דברים כללים. מאשר כי אמר לאריך דרי' שישוחח עם הנאשם רק אחרי חקירתו. העד מסר כי גם כן יכול הנאשם למסור מידע שיש בידו והדבר יבדק. העד הוסיף כי לא זכור לו שום מקרה שבו נתונים לחשוד טובות הנאה מבלי שמספר מהו קונקרטי. ההתנהלות הינה שהחשוד מוסר מידע, נבדקת הנסיבות של אותו מידע אל מול טובות הנאה ורек אז ניתן להתקדם. הנאשם רצה קודם קודם את מהיקת כתוב האישום מבלי שמסר דבר.

.30 **בנוסף הוגש מטעם התביעה בהסכם המוצגים הבאים:**

א. **ת/12** - תקליטור ובו מתוודת באודיו שיחת הנאשם עם הנسب, **ות/13** - תמלול השיחה.

מקראת התמלול והאזנה לשיחה עולה כי השניים משוחחים על שקים שהגינו לדיהם ועל אופן ניכוי העמלה; על גובה השקים שיביאו לבנק; כיצד יופקדו וכייד ימשכו הכספיים בגיןם מבלי לעורר חשד. הנאשם אומר כי כפי שהבטיח הוא לא עוזב את הנسب, הוא נמצא ליד צמוד. הנאשם מדמה עם הנسب דיון בבית משפט ומתכנן מה תהיה גרטתו של הנسب אם יחקור. במהלך השיחה מציע הנאשם להנשב שיתן לו שקים בסכומים שונים כדי שיפקיד אותו בבנק ומפץיר בו להפקיד אותו מאחר שכעת יש לו "בטחון בניירות".

ב. **ת/55** - הודעה שנגבתה מסיגל כדורי מיום 17.12.12 - ממנה עולה כי הייתה ביחסים עם הנאשם לפני שנים. הקשר נזדק וחודש חצי שנה עבר להודעה. במהלך הקשר שלה עם הנאשם הוא היה נוגג ברכבת מסווג לקסוס. כשהנעצר הנאשם ביקש ממנה עורך דין להזיז את הרכבת מפתח תקווה והיא העבירה את הרכבת לחדרה סמוך לבית הוריה. כאשר ראתה את השוטרים ליד האוטו ירצה לברר את פשר העניין. לא הייתה נוכחתי בחיפוש, הרכבת כבר היה פתוחה כהגייעה, אינה יודעת מה לקחו. כאשר מציג לה החוקר צילום ת.ז. שנתפסה ברכבת ע"ש משה הנשב מזהה העדה כי התמונה היא של הנאשם.

ג. **ת/56** - אסופה מסמכים בהם מסמכי פתיחת חשבון על שם מ.ע.ל בבנק מזרחי על ידי הנאשם, **ות/57** - פلت רשם החברות ממנו עולה כי הנאשם הינו הבעלים היחיד של החברה.

ד. **ת/58** - מסמך הסכם את הסכמת הנאשם בדבר עובדות שאין שונות במחלוקת המתיחס לפרטים טכניםים לגבי חלק מהשქטים, כגון היכן הופקדו והאם נפרעו. הנאשם חולק לגבי ידיעתו באשר לעובדות אלה.

ה. **ת/63** - מסמכי פתיחת חשבון על שם משה הנשב בציירוף צילום ת.ז עם פרטי הנسب ותמונה הנואם. מסמכים נאמנים למקור ומתייחסים לת/16-ת/18.

ראיות הגנה

31 **עדות הנאשם** (עמ' 289 ואילך) – הנאשם העיד כי הגיע לבתו של הנسب באוגוסט 2011 כאשר בא לראות יחידת הדיור של שכן שלו. יחידת הדיור לא נראית לו ואז הציע לו הנسب את יחידת הדיור בבתו שתתפנה תוך 20 ימים ובינתיים הנسب השכיר לו את אחד החדרים בבית תמורת 1,500 ₪ והוא מיד

שילם לו. ב- 10.9 ייחידת הדיר התפנזה והנאשם עבר אליה ובתמורה שילם להnbsp; 2,000 ₪. טען כי ארבעת השקים אשר נתען לגבייהם כי העביר בפקס למלacci לא נשלחו על ידו וכי הוא מעולם לא ראה אותם. לטענתו, פנה אליו אדם, שאט שמו הוא אינו רוצה למסור, ואשר יכונה על ידו א' וביקש לנכונותם. הוא פנה לרפי מלacci ואמר לו שיש לו מכיר שרוצה לנכונותם ושאל אותו האם לשוחח את שקים. הוא פנה לרפי מלacci ואמר לו שיש לו מכיר שרוצה לנכונותם ושאל אותו האם לשוחח את אותו אדם אליו. מלacci אמר שהוא עסוק וביקש ממנו לפקס לו את השקים. הנאשם הכיר את א' ב- 2007. א' שאל אותו אם מכיר מישחו שפורט שקים, הנسب שמע זאת ואמר ממנו לחתת אחוזים. הנאשם אמר להnbsp; כמה אחוזים נוהגים לחתת ואמר לו ש"יעשה מה שהוא רוצה". "יעז להnbsp; שלא ניתן כסף עד שהשקים נפרעים. הנسب עשה עסקה מול א' וא' נתן להnbsp; שקים. א' אמר שהוא עובד עם עיריות, מוסדות ובנקים. א' לא ראה לו את השקים. בחודש נובמבר עזב הנאשם את הדירה של הנسب ועבר להtaggor עם חברותו. במאי פנה אליו הנسب ומספר לו שהשקים של א' חזרו. בהמשך התקשר אליו הנسب וביקש להיפגש בנתניה. כשהגיע למקום סיפר לו הנسب שהשקים שא' נתן לו אינם טובים. אמר להnbsp; כי אם זה המצב שלא עובד עם א' יותר. הנسب אמר כי פתח עוד שני חשבונות בנק וכי א' נתן לו עוד שקים. נפגש איתו מАЗ כמה פעמים אך ניסה להימנע מלשוחח עימיו על א'. בחודש يول' הגיע אליו הנسب ו אמר שרוצה לעורך חוזה הלואאה בין לבין א' קר Shiraa כאלו הנسب נתן לא' סכום של כסף וא' נתן לו שקים בתמורה. הנאשם אמר להnbsp; כי א' נמצא בתל אביב והוא ביקש ממנו לлечות לעורך הדין שלו כדי שיישעו בינו לבין הסכם. ב- 17.7 התקשר לעורך הדין ואמר כי יש הסכם והnbsp; ציר לחתום עליו. קבע באותו יום עם הנسب באבן יהודה במשרד לעורך הדין, הגיעו וחיכו לעורך הדין. בזמן שחיכו, התקשרה אחותו והודיעה לו כי אחין שלו נפטר, על כן עזב ולהלך לאחותו. ביקש מהnbsp; שיעדכו. 4-3 שבועות לאחר מכן אמר להnbsp; כי הוא זקוק לעורך דין בדחיפות. נפגשו עם לעורך דין שלו בcpf סבא, ישבו בלקסוס והnbsp; סיפר לעורך הדין כי קיבל שקים והשקים חזרו כי משהו בהם אינו תקין. הנسب אמר כי מדובר בשקים שא' הביא לו. לעורך הדין יעז להnbsp; שלא לקבל יותר שקים. הנאשם אמר להnbsp; כי הוא הכיר לו את א' ואם נגרם להnbsp; נזק הוא יגרום לא' להחזיר לו את הכספי. לעורך הדין שאל באילו בנקים הפקיד את השקים והnbsp; סיפר אמר שבלאומי ובדיסקונט. לא נאמר במהלך השיחה שהשקים מזוייפים אלא כי חתימה לא תקינה. למורת השיחה הזו הנسب קיבל לאחר מכן שק של 65,000 ₪ והפקיד אותו בבנק וטען כי העביר לנאשם 40,000 ₪. בסוף אוגוסט היה לו ויכול עם בת זוגו והוא הלך לבתו של הנسب. שוחח עם הנسب ו אמר לו "אני לא אעזוב אותך. אם א' צריך לשלם הוא ישלים" (עמ' 293 שורה 13-15). מטרת השיחה הזאת ואחרות שבאו אחריה הייתה לעזור להnbsp;. לא ידע שהnbsp; מקליט אותו. לא לחת מהnbsp; דבר. קיבל מהnbsp; רק שקים על עבודה שעשה לו. אמר להnbsp; כי את השקים שלו הוא מעביר להלאה ואם השקים לא יפרעו הוא ירצה לקבל את הכספי חזרה. מעולם לא נתן שקים להnbsp;. כל עדותו של הנسب היא שקר. לא היה לו כל קשר עם א' מלבד ערכית היכרותו עם הנسب. לא קיבל מא' שקים. פעם אחת א' עזר לו ונתן לו 2,500-2,000 ₪. את **מלכה** הכיר גור אצל הנسب ויום אחד מלכה הגיע להtarach אצל הנسب יחד עם חברותו. מאוחר יותר, בחודש אוקטובר או נובמבר, כשהיא הנאשם בדרכו לצפון, ביקש ממנו הנسب לעבור בבתו של מלכה ולחתת מלכה סכום כסף עבור הנسب. הנאשם עשה כן ונתן את הכספי להnbsp;. הנאשם הבהיר שנתן למלכה שקים, והבהיר שנתן להnbsp; שקים בנוכחות מלכה. במהלך שהו בכלא הכיר אדם בשם יצחק אברהם אשר מסר לו שקים לגבייה ושיכים לרפי מלacci. סיכם עימיו שם יצלה וקיבל 15%. דיבר עם מלacci 20-30 פעם בעודו בכלא ואמר לו שאם הוא צריך לשלם הוא ישלם. כשהשתחרר מהכלא בפברואר 2011 נפגש עם מלacci מספר פעמים. מאז היו בקשרים טלפוןים,

מלacci נתן לו מידי פעם כסף, סה"כ \$1500 והוא הבטיח שברגע "שיעמוד על הרגלים" יחזיר לו את הכספי. א' התקשר אליו ושאל אם מכיר מישוה שיכל לנכונות לו شكם. אמר לו שיפנה אותו למשהו שלח שלו יש גמ"ח. דבר עם מלacci בטלפון ואמר לו שיש בחור שרצו לנכונות شكם, לא אמר לו שמדובר בשקים של עיריה. מלacci אמר כי כעת הוא עסוק וביקש שישלח לו את השקים בפקס. מסר לא' את מספר הפקס ונתן לו את הטלפון של מלacci. לא ראה את השקים ולא פיקס אותם. את **אביגיל חזן** הכיר בשנת 1997 כשרה לחותן את הבית שלו באולם בו היא עבדה. פגש אותה שוב כאשר היה מאושפז. דיברו והיא סירה שרצה לקנות רכב לבתיה. נזכר כי היו לו שני شكם שא' נתן לו. נתן את השקים הללו לאביגיל ואמר לה שיעזר לה בחלוקת מהכספי ואת יתרה היא תביא לו וכן היה באמת העתה. כעבור 4 ימים כשהשקים חזרו, חזר לא' ואמר לו שהשקים מזויפים, לך מא' את הכספי והחזיר לאביגיל ולקח ממנו את השקים וקרע אותם. בשלב זה בעדותו החליט הנאשם לחושף את שמו של א' ולנקוב בשמו המלא של א'- **רימונד סינטנס**. הדיון נעצר והנאם נחקר פעמי' נספת תחת זהירה (נ/8). בהמשך עדותו הציג הנאשם הנאם חשבונות מטעם חברת "אינוסטנטן שירותים פיננסיים בע"מ" שהוציאו לסינטנס עבור شكם על שם משה הנسب (נ/9א - נ/9ו'). לדבריו הנאשם ממיסכים אלו ניתן ללמידה שסינטנס אינו אומראמת. בנוסף מסר הנאשם כי בין המיסכים שנתפסו ברכבו היה גם הסכם בין סינטנס לבין הנسب (נ/10). זהו המסמך שנחתם בפני עורך הדיון. הואלקח את ההסכם והחתים את סינטנס בפני עורך הדיון ומסר אותו להנשב כאשר היו יחד אצל עוזיaban יהודה. בשלב זה התקשרה אליו אחוותה והודיע על פטירת אחינו ואז השאיר את ההסכם לחותמת הנسب ואמר לו שיביא לו את ההסכם בתום השבועה. הנאשם הכחיש כי העביר להנשב 30 شكם של עיריית פ"ת, אינו יודע במה מדובר ולא ראה את השקים הללו. לא קיבל עמלות בגין השקים האלו ולא מסר شكם אחרים להנשב. את **גבrial יעקובוב** ראה כشبיקש לפרט עצמו שקים של משה הנسب יעקובוב אמר שהוא אינו עוסק בשקים דוחויים. לא פרט עצמו ולא קיבל ממנו כסף. את **מוחמד סיף** הכיר באבן יהודה כאשר הוא עבד ליד ביתו. אותה עת שיפץ וביקש ממנו חול, היה זקוק למזומנים וביקש ממנו לנכונות לו شك, סיף הפנה אותו **לאליהו ימין** בחרדה. סיף ליהו ימין, ימין לא שאל אותו לשמו, ליהו ימין את השק ויום לאחר מכן נתן לו את הכספי בגין עמלת של 10%. מאז היה פורט עצמו שקים. מכחיש כי מסר شك של עיריית נתניה לימין. מכחיש כי היה בبنק הבינלאומי ופתח שם חשבון. מי שזיף את תעודת הזהות הינו סינטנס. לא פתח חשבון ולא הפקיד شك בסך 60,000 ₪.

חקירה נגדית - טוען כי לא מסר גרסה במשפטה הוואיל והמשטרת לא עשתה דבר עם הדברים שמסר כתע. פונה לכל גורמי החקירה הבכירים והם לא הסכימו לדבר אותו.ומו של סינטנס לא עלה כי החוקר מראש הטיח בהנשב כי קיבל את השקים מהנאם. אף אחד מהудדים האחרים אינו מכיר אותו. הם רק שמעו את שמו. העובדה שלסינטנס אין עבר פלילי (ת/64) אינה מלמדת דבר. חברת מ.על שבבעלות הנאם הוקמה לשיפוצים. הוקמה כחוק ביום 11.5.8. ולא תפקדה עד לחודש Mai 2012. במאי או ביוני החל לעשות את העבודות הראשונות. שיפץ אבני שפה באבן יהודה. אינו זוכר שמות. טוען כי עבד באופן חוקי וכי יתכן שיש לו אישורים על עבודות שעשה, אולם אינו ידוע היכן האישורים. אינו זוכר פרטיהם של אנשים אצלם עבד, משומם שחלפו 3 שנים. שילם לפועלים שלו במזומנים, ואין ברשותו אסמכתאות על אף. היה פורט שקים שעילמו לו כי היה צריךழמן כדי לנקנות חומר עבודה. הקים חברה לצורכי שיפוצים כדי שהיא יותר נוח לעבוד מול ספקים. הוא לו ספקים רבים, אך אינו זוכר שמות. לא יכול להביא את הנתונים האלו בהמשך, לא יכול להביא עדות אנשים שלהם ערך שיפוצים ולא יכול להציג מסמכים המעידים על תשלום לפועלים או בעלי דירות. נשאל מדוע מסר בחקירה בדצמבר 2012

(ת/27) כי אינו עובד ומתקיים מוקצת ביטוח לאומי שעה שטוען כתת כי החל ממאי 2012 ביצע עבירות במוגרת חברת מ.ע.ל, ומשיב כי לא אמר לחוקר כלום וכי עשה 3,4 עבירות בלבד וזה מה שאמר. מסביר כי פנה לרפי מלאכי עבור סינטס לאחר שיטען לא הכיר את מלאכי בעצמו. מכחיש כי דבר עם מלאכי על שקים מזוייפים או שידע כי השקים מזוייפים. הטענה של מלאכי לפיה הנאשם דבר אותו על שקים לפרטה עבור עצמו וכי מלאכי חזר אל הנאשם אחרי הבדיקה ואמר שהשקים מזוייפים היא שקרית. מכחיש כי אמר למלאכי שמדובר בשקים שקיבל עבור עבודה בעיריה ושהמוטב הוא שותף שלו. גם עדותו של מלכה היא שקרית. הנسب, מלאכי ומלכה שקרנים. גבריאל יעקובוב אינו שקרן ולא דובר אמת. לטענת הנאשם הוא היה אצלו ופרט אליו שני שקים של הנسب, אך לא נתן לו שקים מזוייפים. לא יודע מדוע שיעיל עליו. באשר לאביביל, לך שקים מסינטס ומסר לה. בחלווף חמישה ימים אמרה לו שהם חזרו, אך לא ידע מהם מזוייפים. לא עניין אותו מדוע יש לסינטס שקים של עיריית נתניה ולא בדק אותו. בסך הכל רצה לעזור לה. טוען כי לא היה לאביביל כסף מזומן, היא דיברה עם מנהל הבנק שלא שהיא תפרוט 6 או 7 שקים ולאחר מכן תחזיר את הכספי. מכחיש כי לך ממנו כסף כדי לשמור בהודעתה, טוען כי נתן לה שני שקים ומתוכם היא מסרה לו 17,000 ₪. כאמור 5 ימים התקשרה להגיד לו שהשקים חזרו אז הוא החזר לה את הכספי. מכחיש שאמר לה כי השקים הם תמורה על עבודה שעשו עבור עיריית חדרה. מכחיש כי קודם חזר לך אחד ואח"כ شك נוסף. טוען כי שני השקים חזרו באותו יום. לא יודע להסביר מדוע כתוב על גבי אחד השקים שמסר לה (ת/45) כי המוטב הוא "משה הנسب". מכחיש כי מסר **לימין** شك. ימין "שקרן בן שקרן". הנאשם לא הזדהה בפניו כמשה הנسب. לימין יש היכרות עם משה הנسب האמתי. הנאשם היה בbijto של ימין, אכל אצל וביקר את ביתו בbijto חולים, פרט אליו שקים של החברה שבבעלותו ולכנן לא יכול היה להזדהות בפני ימין בשם אחר. לדבריו ימין מפליל אותו מכיוון שהוא נפל" עם השיק של עיריית נתניה (ת/42). אין זכר אם הזדהה בפני **סיף** בשם "משה" לא אומר שכן או לא", בהמשך מכחיש וטוען כי לא הזדהה בשם של אף אחד. סיף משקר, הוא היה נכון כאשר מסר את השיק הראשון לימין. סיף משקר כי אינו רוצה להסתבר, הוא תאם גרסה עם ימין כדי להיפיל על הנאשם את הכל. נשאל מדוע לא הטיח את הדברים בפני העדים ולא חקר אותם לגבי קיומו של סינטס, ומשיב כי לא רצה להשפוך את הדברים עד שעילה על דוכן העדים. כאשר גילה שסינטס מתעסק בשקים מזוייפים ניתק עימו קשר עד שנעצר. ידע שהוא זה שזיף את השקים ברגע שנאמר לו על ידי אביביל והנשב כי השקים חזרו. לטענותו החוקר אריך דרי משקר. מכחיש כי היה בbijto הבינלאומי ופתח שם חשבון עם תעוזת זהות מזוייפת. מכחיש כי החתימות שלו. התמונה המופיעה בצלום תעוזת זהות המזוייפת זייפה (ת/53). הפנים בתמונה אמורים שלו אולם השער, צורת הפנים וכל השאר זייף. לא יודע אם צילום תעוזת זהות המזוייפת נמצא אצלו. משה הנשב שקרן. סינטס זיף את השקים ונתן אותם למשה הנשב והם פעלו יחד. הנسب פרט את השקים תמורת عمלה. הנשב פתח חשבונות bijto שונים על שמו והפקיד את השקים. הנשב הפקיד שקים עד לחודש שבעיע, הוא הפסיק כי לא קיבל יותר שקים מסינטס ממשום שגילה שהם מזוייפים. נשאל כיצד יודע את כל זה שהרי טען כי אינו יודע מה היה בינו לביןם, ומשיב כי יודע זאת דרך קבלן שבא לעקל להנשב את הבית ועובד אותו בעבר. מכחיש כי נתן להנשב שקים כלשהם. נשאל לגבי השיחה המוקלטת עם הנשב (ת/12), והשיב כי השיחה ביניהם נסובה סבב שקים שהנשב נתן לו עבור עבודה שבייעו עצמו. הנאשם טען כי החזר לו את השקים שחזרו והנשב נתן לו מזומנים תמורים. בהמשך מסר כי אינו מבין או אינו זכר מדוע אמר את הדברים שאמר במהלך השיחה.

טוען כי רכש את רכב הלקסוס ב - 000 289,000 ₪ מכיספי הירושה שקיבל. מציג את מסמכי הירושה (ג/11). קיבל

בירושה 299,029 נং באפריל 2012 במחוזן. לא אמר את הדברים במשטרה כי אין לו אמון במשטרת.

בנוסף להגנה את המציגים הבאים:

- א. **ג/1** - חישוב בכתב יד שערך העד משה הנسب על דוכן העדים.
- ב. **ג/3** - מזכיר מאת אושרת מלאכי לפיו הנسب עצר בבנק בדרך לחקירה במשטרה.
- ג. **ג/8** - חקירות הנאשם מיום 26.2.15, ממנה עולה כי הנאשם שמע סינטנס כי הוא זייף מסמכים שונים, ביניהם מסמכים של משרד הביטחון, מסמכי יציאה מהארץ, שקים ודולרים. הנאשם מעולם לא ראה בהם עינוי את הזופים וגם לא ראה את סינטנס מזייף את המסמכים בפועל, אך שמע ממנו את הדברים. הנאשם אינו יודע כיצד היה סינטנס מזייף את המסמכים ואין בידו כל מסמך שזוייף על ידי סינטנס. אינו יודע היכן מזייף סינטנס את המסמכים. במסגרת ההיכרות שלו עם הנسب נפגשו הנسب וסינטנס זה עם זה, דיברו ביניהם והחלו לעבוד יחד. הנسب ניכה לסינטנס שקיים עד אשר התברר לנשגב כי השקים מזויפים. הנسب סיפר לו כי פדה 4 שקים של עיריית פתח תקווה אצל מלכה וביקש ממנו לעבור אצל מלכה ולקחת עבورو כסף. בשלב מסוים עשה עבודות בביתו של הנسب והnbsp; שלם לו על העבודות בשקים אישיים שלו. בהמשך ביקש הנسب לעורו הסכם עם סינטנס על הכספי שהוא חייב לו ואז פנו לעוזיד לצורך חתימה על הסכם כאמור. מוקן להצביע על מקום מגוריו של סינטנס ומוקן לעימות עימיו.
- ד. **ג/10** - הסכם הלואה בין סינטנס לבין משה הנسب.
- ה. **ג/12** - תצהיר עו"ד שרי מלכי לגבי אמיתות מסמכי היורשה.
- ו. **ג/13** - תצהיר מטעם עו"ד איתן סרג' לפיו אדם בשם רימונד סינטנס אשר הדזה בפניו באמצעות דרכו או ת.ז. חתום בפניו על הסכם ג/10. וכי הוא זיהה אותו על פי תמונה שהוצגה לו.
- ז. **ג/14** - אסופה מכתבים שליח הנאשם לגורמים במשטרה על פיהם יש בידו מידע על פרשה גדולה שימושו עליה מידע תמורה טובות הנהה.
- ח. **ג/15** - אסופה מסמכים המתיחסת לרכישת רכב לקסוס לפיה שלם הנאשם סך של 210,000 ש"ח וכן מכיר בעסקת טריד אין רכב שברולט קרויז.
- ט. **ג/16** - מסמכי פתיחת חשבון בנק על שם מיכאל סינטנס (אחיו של רימונד סינטנס) מיום 12.4.4.12.
- י. **ג/17** - פلت כניסה ויציאה של מיכאל סינטנס (אחיו של רימונד סינטנס) מהארץ ממנו עולה כי יצא מהארץ ביום 29.9.04 ולא שב.
- יא. **ג/18** - צילומי שקים אשר נמסכו מחשבון הבנק על שם מיכאל סינטנס.

טייעוני הצדדים

לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד רועי ריס, בנוגע לאים 1-11 הnbsp; הנאשם פעל באופן הבא: הנאשם החזיק בשקים מזויפים של גורמים שונים. הנאשם מסר את השקים הללו לצד שלישי, בחלק מהמקרים מדובר היה באנשים שאינם עוסקים בתחום ובחלק מהמקרים היה מדובר בחלפני כספים מקטzuim שעבדו ברישון. בתמורה לשקים קיבל הנאשם את מרבית הסכם שהופיע על השק בኒוכו عمלה. השקים הופקו בبنקרים, חלקם כובדו בשל רמת הזיוף הגבוה וחלקם היו כמוניים. חלק משיטת הפעולה מסר הנאשם לאוותם אנשים הסברים דומים באשר למקור השק (תשלום עבור ביצוע עבודה,

העברת השك ע"י המוטב לנאשם לצורך פריטתו וכו'). שבעה אנשים שונים (מלאכי, מלכה, יעקובוב, חזן, ימיון, סייף והנסב) שאין ביןיהם כל היכרות מוקדמת העידו על היכרות עם הנאשם ועל שיטת הפעולה. אין מחלוקת אמיתית לגבי זהות הנאשם שכן הוא זוהה על ידי העדים ואף לא הכחיש התקשורת עם אותם אנשים. ריבוי העדים אשר מתארים את אותה שיטת פעולה הינו בעל משמעות נוספת ניסיונו של הנאשם להטיל זופי בעדותו של משה הנסב. יש להציג כי כמעט אף אחד מהעדים לא ידע מיהו משה הנסב ולא היה לו כל היכרות עימיו. נוסף לעדויות העדים האחרים, ישנה עדותו של הנסב. מהש恊ה שהתקיימה בין הנאשם להנסב ואשר הוקלטה ותומלה (ת/12-ת/13) ניתן ללמידה על אשמתו של הנאשם באופן מובהק. במהלך הש恊ה הנאשם מדבר באופן מפורש על השקים לעיריות, על האחויזים שהנסב יקבל וכי צד עליו לפעול במקרה שהמעשה יתגלה, וזאת בעוד שהנסב חזר ומקש לקבל מההנ帯ם את החזר החוב שנגרם לו כתוצאה מהשקים שננתן לו הנאשם. הנאשם לא סיפק כל הסבר לדברים, התחמק מלחת תשיבות, טען כי הוא "אינו זוכר" וכן לו מה להגיד. לא מדובר בש恊ה שיגרתיות אלא בש恊ה "יחודית" ועל כן הטענה להuder זיכרון אינה יכולה להתקבל. הנאשם ניסה לספק תשיבות ללא הצלחה ואף חזר בו מגרסתו וטען כי מסר להנסב שקים של מ.ע.ל וזאת בנויגוד לעדותו קודם לכך. גם אם יקבע כי יש בעיתיות בעדותו של הנסב, הרי שעדותו אינה עומדת בודדה אלא נתמכת על ידי העדויות האחרות בתיק ועל ידי הש恊ה שהוקלטה. עוד יודגש כי בשלב שבו מתבצעת ההקלטה הנסב כבר חדל מלקלל שקים מזויפים. ההקלטה מתרחשת לאחר הש恊ה עם עורך הדין ואחריו שהנסב כבר הבין שמדובר בשקים מזויפים. באשר לאיושם 12, בו פתח הנאשם חשבון בנק על שמו של הנסב, ת/16 ות/16 הינם מסמכי פתיחת החשבון. המסמכים מלמדים כי הנאשם פתח את החשבון תוך שהוא מציג תעודה זהה שבה מופיעת תמונהתו שלו ופרטיו של הנסב. אין כל ספק כי התמונה המופיעה בתעודת הזהות שיצת לנאשם (הנסב מאשר זאת וכן זוגתו דאז, סיגל כדורי בהודעתה ת/55 מאשרת זאת, וגם הנאשם לא חלק על כך שמדובר בתמונהתו). אין גם כל ספק כי החשבון נפתח על ידי מי שטעןתו מופיעה בתעודת הזהות, שכן אחרת הפקיד לא היה פותח את החשבון. בנוסף לכך, החתימות המופיעות על גבי מסמכי פתיחת החשבון דומות מאוד לחתימות המופיעות על גבי מסמכי פתיחת החשבון של חברת מ.ע.ל שבבעלות הנאשם. די בכל אלו כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי היה זה הנאשם שפתח את החשבון. נוסף על כך נמצא ברכבו של הנאשם צילום של ת.ז. המזוייפת. באשר לשאלת הקבלות סבורה המאשימה כי הראייה קבילה על אף שלא היה צו חיפוש וצאת נוכחות הנסיבות, היקף המרימה, העדר שיתוף פעולה מצד הנאשם, אינדיקציה לגבי מקום הרכב והנוהל לפיו לא ניתן לגורור הרכב מבלי לבדוק שאין בו כל משחית או דבר יקר ערך. אולם, גם אם יקבע כי נפל פגם בעבודת המשטרה, על פי מבחני הלכת יששכרוב התוצאה אינה צריכה להיות פסילת הראייה. הנאשם מסר ראשית הוודיה בפניו שלושה גורמים שונים: במעמד דין החיסון (ת/33), באמרתו של הנאשם בפני נריה מאור (ת/35) וכן באמרתו בפני אריק דרי עליה העיד דרי ביום 14.12.30 (עמ' 228 שורה 10 ואילך). הנאשם מסר בכל שלושת המקרים כי הוא יודע מי זיף את השקים, הנאשם לא הסביר כיצד הוא יודע על מערכ הזיוף, הנאשם ביקש בתמורה למידע טובת הנאה. כמו כן, למארג הריאות מצטרפת שתיקת הנאשם בשלוש חקירותיו משטרה. בנוסף, מנע הנאשם מהביא עדים רלוונטיים מטעמו, בלבד ניסיון לזמן את סינטס, דבר מהו זה חזק לריאות התביעה. הנאשם אשר טען כי היה בעל חברה אשר עסקה בפעולות מקצועית לא ידע למסור בעדותו שום פרט לגבי ספקים, עובדים או לקוחות. הנאשם לא הצליח לגבות שום דבר שאמור בעדים או בריאות חיזוניות ועל כן יש לדוחות את גרסתו. התנהלות מפלילה נוספת של הנאשם היא בקשו מסיגל, באמצעות ב", להזיז את רכבו ממוקם הchnerה בפתח

תקוה למקום אחר. בנוסף יש שלל ראיות המצביעות על ידיעתו של הנאשם כי השקים היו מזוייפים בהם עדויות משה הנسب, אביגיל חזן ורפי מלacci שמסרו לנאם כי מדובר בשקים מזויפים, עדות משה הנسب לפיו הנאשם עצמו אמר לעורק הדין כי השקים מזויפים, שקריו של הנאשם לאנשים שונים באשר לאופן הגעת השקים אליו, העדר כל הסבר מצדיו לגבי הגעת השקים הרבים מגופים שונים לידי, שיחת הנאשם עם הנسب המלמדת על עיסוקו של הנאשם בשקים מזויפים וכן ההבדלים בפרטם בין השק שמסר הנאשם להנسب מתעם חברת מ.ע.ל שבבעלתו (ת/3) לשק המקורי מחשבון הבנק של החברה (ת/56, ת/57). אל מול כל ראיות התביעה גרסה הגנה כי כל עדי התביעה משקרים, גם אלו שהודיעו להם הוגש בהסכמה. בנוסף מסר הנאשם גרסה כבושה שمشקלת על פי הפסיכיה נמור, בה לא סייף הסברים, לא הטיח באף אחד מהעדים את טענותיו לגבי סינטס ולא הביא אף עד כדי לתמוך בגרסתו. אשר על כן עתר ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם.

.34

לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד עמית בר, בפרשה זו לא מוצתה החקירה עד תום. לידי המשטרה הגיעו שםו של הנאשם, אשר כבר היה לו עבר פלילי ועל כן היה למשטרה נוח להניח כי הוא זה אשר נמצא בלב הפרשה. הנאשם לא כבש את גרטסו, מרגע שנעצר ביקש שוב ושוב לדבר עם גורמים רלוונטיים במשטרה, אולם לא הצליחו לו לעשות כן. מלכתחילה לא אפשר רן בטאט לאrik דרי לשוחח עם הנאשם. בהמשך הגיע אריק דרי אל הנאשם רק משומם שהו זו לעשות כן ולא משומם שבאמת רצתה לשמוע את דברי הנאשם. הנאשם אישיות מורכבת וצריך היה לגשת אליו בגישה הנכונה כדי לשמעו ממנו את גרטסו. הנسب בחקירהו הבין שהוא מסובך והבין מה החוקרים רוצים לשמעו ומאותו רגע מסר גרסה. הנسب היה מחולל הפרשה. נ/10, הסכם שנחתם בין הנسب לסינטס, הוא הראיה החזקה ביותר, הנسب הבין כי ההסכם הזה קשור לשקים. הוא מביא אותו למשטרה וטוען כי הוא מזוייף אבל אף אחד מהמעורבים האחרים בהסכם הזה לא נחקר. גם במהלך המשפט במסגרת שלמת החקירה לא נעשו שום דבר ממשועוט כדי לבירר את טענותו של הנאשם, אפילו לא בירורו את עניין פתיחת החשבון על שמו של מיכאל סינטס אחיו של רימונד סינטס, כאשר ברור שאינו בארץ. לא נעשה ניסיון לבדוק מה הקשר בין סינטס להנسب ול הנאשם. הנאשם אומר שהוא הכיר ביניהם אך לא היה מעורב במה שקרה ביניהם. לטענת ב"כ הנאשם במצב דברים זה לא ניתן לקבוע מה באמת הייתה מערכת היחסים בין השלושה. גם אם ניתן לקבוע שלגביו חלק מהעדים השקיים ניתנו על ידי הנאשם, לא ניתן לקבוע שהוא כך לגבי כלם. לגבי הנسب, באישום הראשון מקבל הנسب לכואורה מהנאטם שני שקים שנפרעו ב - 20.11.11 ולא כובדו כי היו מזויפים. הנسب טוען שלא בירור מדוע השקים חזרו. לאחר מכן מגיעים עוד 4 שקים של יעקב מלכה, שמכר את הנسب, لكن ברור שהוא לא חסר ממנו את הפרטים. לאחר מכן, במשך 3 חודשים מקבל הנسب שקים מזויפים וטוען כי לא חזר, אולם פתח שני חשבונות בנק נוספים. בהמשך ב - 1.5 נפתח החשבון בסניף בנטניה אחרי ששבוע קודם לכן ננזר הנسب על ידי מנהל הבנק בגין השקים של חברת "עזרה וחסד". החשבון נפתח עם תמונה שהוא של הנאשם אולם לא מדובר בתמונה רגילה אלא בתמונה מעוותת וברור שמי שעומד מאחורי הדבר הוא הנسب. אין כל ראייה שהנאטם היה שם, או פתח בעצמו את החשבון. העובדה שהנושא לא הגיע מידית תלונה במשטרה כשלילה את פתיחת החשבון היא הראיה המוכיחה כי הוא זה שפתח את החשבון או לכל הפחות היה שותף לכך. לגבי המסמכים אשר נתפסו ברכב יש לפסול את כלם. לא היה כל סיבה להימנע מהוצאת צו חיפוש. החיפוש נערך באופן לא חוקי ללא נוכחות עדים ולא תיעוד. לגבי מלacci, בסופו של יום הוא אינו יודע מי הביא לו את השקים. מישחו שלח לו אותם בפקס והוא לא יודע להגיד מי. העניין לא נבדק על ידי המשטרה, אלא הסתפקו בשם ברנס. לגבי אביגיל הנאשם לא הבהיר שנתן לה שקים, כשלילה שיש

בעיה החזר לה את כספה. באשר לימין ברור כי הוא אינו דובראמת, הוא הגיע למשטרה ולבית המשפט ולא טרח לספר כי הוא מכיר את הנאשם. הוא מסר גרסה כאילו פעם אחת בלבד הגיעו אליו הנאשם דרך סיפר וננתן לו שיק אחד בעייתי, והסתיר את האמת. סיפר מספר כי רק הכיר בין הנאשם למינון זהו. ברור כי יש מתחמי הסיפור יותר. לנאשם אין סיבה לשקר בטעنته שהוא מכיר את סיף. לגבי יעקב מלכה הוא חבר של הננסב וכאן לא ניתן להגדיר אותו כאזור תמים נטול אינטרסים ואף לגרסתו את השקם קיבל מהנסב כשהיה בביתו. לגבי יעקובוב, גם אם הוא לא שיקר, אין הדבר משליך לגבי האחרים. שנית, לא ברור כיצד הוא זכר את שמו של הנאשם מבלי שביצע רישום של העסקה, מספר חדשים לאחר מכן. כמו כן לא ברור لماذا שדווקא אצל יודהה הנאשם בשם המלא בנגדוד לשיטת הפעולה לה טוענת המאשימה. עדותו של הננסב הפכה לעדות הבסיס וכל שאר העדויות הפקו לעדויות מחזקיות. באשר לסינטס,שמו חתום, מזווה ומאותמת על ידי עורך דין על גבי ההסכם. הוא בחר שלא להגיע לבית משפט מסויתו שלו, הוא נחקר באופן בלתי מוצה על ידי המשטרה ולא הוטחו בו שאלות החשובות. אחותו לא הייתה בארץ בזמן שנפתח חשבונו על שם האח והחובן נמצא בירתת חوب גדולה. המשטרה הייתה צריכה לחזור זאת ולא עשתה כן ומשך צריך הנאשם להונאות מהספק. על כן עתר ב"כ הנאשם לזכות הנאשם ولو מחמת הספק בלבד.

דין

חלק כללי:

תיק זה עניינו פרשה של שקים מזויפים אשר נפרטו בחלוקת אצל פורטי שקים בעלי רישיון ובחלוקת אצל אנשי פרטיים תמורת פעולה והופקו בبنאים השונים. חלק מן השקים הופקו בبنאים על ידי הננסב, כאשר לדברי הננסב קיבל את השקים מהמעיט, הפקיד אותם בبنאים ומסר לנאם את הכספי בינויו פעולה. שקים אחרים הופקו על ידי אחרים. חלק מהשקים כובדו על ידי הבנאים וחלוקת זהה כמזוייפים וחזרו. כתוצאה לכך נגרם לחלק מבعلي השקים נזק כלכלי ממשמעות. בלב הפרשה ניצב הנאשם, אשר לטענת המאשימה היה זה שהפיץ את השקים המזויפים. המאשימה אינה טוענת כי הנאשם היה זה אשר זיף את השקים בפועל, ואולם אין מחלוקת כי השקים אכן היו מזויפים. לטענת ההגנה הנאשם לא ידע כי השקים מזויפים ואף לא היה לו כל נגעה לשקים האמורים, אלא כל חלקו הסתכם בכך שערך היכרותו בין משה הננסב לבין אדם אחר, שתחילת סירב לנ��וב את שמו אך בהמשך מסר כי מדובר בסינטס רימונד, וכי לא היה לו כל ידיעה באשר למעשייהם של השניים.

טרם הדיון לגופו של עניין מן הראי להתיחס לסייעו של הנאשם לנ��וב בשמו של מי שלטענותו זיף את השקים ועומד במרכז הפרשה. לאורך זמן רב בו התנהל התקיק ואף בשלב חקירת הפרשה במשטרה, סרב הנאשם בנחרצות למסור את שמו של אותו אדם. במהלך חקירותה במשטרה שמר הנאשם על זכות השתקה, דרש להיפגש עם גורמי מודיעין וטען כי יהיה מוכן למסור את גרסתו רק אם יבטיח לו כי לא יוגש נגדו כתב האישום או שכותב האישום יבוטל. במהלך פרשת התביעה בחר הנאשם שלא להתייחס באף אחד מудוי התביעה את שמו של מי שלכלאורה עומד לטענותו בלב הפרשה. בשלב מסוים במהלך עדותו במסגרת פרשת ההגנה, החליט הנאשם מיזמתו לנ��וב בשמו של מי שלטענותו עומד בלב המעשים. בשלב זה ביקש הנאשם להיחקר ולמסור את המידע לו, וכן ביקש להוביל את המשטרה אל אותו אדם. על כן, נעצרה העדתו של הנאשם בבית המשפט וניתנה למשטרה הוראה לבצע השלמת חקירה באופן מיידי ולא דוחוי. מספר ימים לאחר מכן נחקר על ידי המשטרה

ומסר את גרטסו.

מהימנות ומשקל העדויות

37. בטרם הדיון באישומים השונים, יש לדון ולהכריע בשאלת מהימנות עד' הتبיעה אל מול מהימנות הנאשם. זאת בשיסים לב לכך שסוגיות המהימנות מהוות את המחלוקת המרכזית בתיק זה.

38. **עדות עד הتبיעה מר משה הנשב** - בכל הנוגע לעדותו של הנسب סבורני כי מן הראי לבצע פלגנן דברו, לקבל כמהימנה את עדותו בכל הקשור לחלקו הנאשם במעשים, אך לא בהכרח לאמץ במלואה את טענתו לפיה לא היה מעורב כלל ולא ידע בזמן אמת דבר וחצי דבר על כך שהשקרים שהופקדו היו מזויפים.

ככל, הנسب העיד באופן בהיר, קוחרנטי ורצוף. העיד אף לא הסביר את עברו הפלילי. העיד תיאר בפירות רב את כל מעשיו של הנאשם, האופן בו קיבל לידי את השקים מה הנאשם, סכומי הכספיים, התאריכים בהם נתנו והסבירים שניתנו לו הנאשם לגבי מקור השקים.

בכל הנוגע לעדותו באשר למעשיו של הנאשם מסר הנسب את גרטסו בצורה סדרה וקוחרנטית, העיד באופן ברור לגבי כל המסתמכים שנטפסו, מסר הסברים למעשיו ולמעשי הנאשם ועשה רושם מהימן. בכל הנוגע לעדותו של העיד באשר לסכומי השקים והמועדים שהם ניתנו וכן סכומי הכספי השונים מסר העיד עדותו באופן עקי וקוחרנטי וגם ניסיונות ההגנה לקעקע את עדותו לא צלחו ומכאן כי חלק זה של עדותו ראוי לאמון מלא. עדותו של הנسب בנוגע לחלקו של הנאשם במעשים נתמכת על ידי ראיות נוספות, לרבות בשיחה עם הנאשם אשר הנسب הקلىט ללא ידיעת הנאשם, שקים ומסמכים שונים אשר משתלבים בעדותו, וכן עדויותיהם של עדים נוספים.

לעומת זאת, כאשר נחקר העיד בחקירה הנגדית לגבי חלקו שלו במעשים ולגבי ידיעתו באשר לפלייליות המעשים, החל העיד להשתהות ולהסס, נראה היה כי העיד מփichtet מחלקו ומעוצמת הידיעה שלו לגבי הנעשה ותשוביתו היו לעיתים חסרות הגיון פנימי. כך למשל הסבירו לגבי קבלת מספר רב של שקים בסכומים גדולים אשר חזרו מהבנק פעם אחר פעם, ולא עוררו את חשדו. העובדה שהnbsp המשיך לקבל מה הנאשם שקים נוספים בסכומים גדולים, מוביל לבדוק את סיבת חזרתם של השקים הקדמים מקשה על קבלת טענתו לפיה כלל לא חש לגבי "כשרות" השקים. כמו כן, קיים קושי לקבל את גרטסו הנسب באשר לפיתוח שני חשבונות בנק בשני בנקים שונים לכואורה כדי לבחון את התנאים והשירות בכל סניף וזאת מוביל לסגור אף אחד מהحسابות, פניה לעו"ד עליו המליך לו הנאשם לאחר שכבר ידע כי מדובר בשקים מזויפים, חתימה על הסכם פיקטיבי (נ/2) כדי להקל על הנאשם לפrou שקים שלו בשוק האפור ועוד. העובדה שהnbsp לא פנה להتلונן במשטרת גם כאשר גילה כי נפתח חשבון בנק על שמו ללא ידיעתו כמו גם אמריתו הנחרצת לפיה הוא בטוח כי לא היה זה הנאשם שזיף את השקים (עמ' 62 שורה 10-11), מתיילות צל על טענתו שלא ידע דבר על פלייליות המעשים. בנוסף, גם טענתו של הנسب לפיה הוא היה "קוף" (עמ' 134 שורה 29) מלמדת לכל הפחות על חשדו בדבר פלייליות המעשים וושומרת את הקדקע תחת טענת תום הלב שלו.

עם זאת, הנسب אף העיד כי את השקים הפקיד בחשבונותיו האישיים וכן כי כאשר גילה כי מדובר בשקים מזויפים, זמן רב לפני שהחלה החקירה בעניינו חדל למקבל שקים מהintendent (עמ' 63 שורות 14-15). יש לציין כי גם הנאשם העיד כי הנسب הפסיק לקבל שקים (מיסינטס) כאשר גילה כי הם מזויפים (עמ' 341, שורות 14-17), דבר שיש בו כדי לחזק את הטענה כי בשלב הראשון שבו קיבל שקים, לא ידע כי מדובר בשקים מזויפים.

בסיומו של דבר, עדותו של הנושא עשתה רושם מהימן בכלל, ובכל הנוגע לחלקו של הנאשם במעשים בפרט. ברם, לגבי טענתו של הנושא בדבר העדר ידיעה או חשד כלשהו בזמן למשך שמדובר בשיקים מזויפים, יש להתייחס בזיהירות הרואה לטענה זו.

כאשר עדות הינה מהימנה בחלוקת מסוימים שלה, ומעוררת חשישים בחלוקת אחרים שלה, קיימת סמכות לפולג את הדיבור, לאמץ חלק אחד מעודתו של העד ולדוחות חלק אחר, ואין חובה לראות עדותו של עד כחטיבה שלמה אשר יש לקבללה או לדחותה באופן מלא. ניתן לעורוך הבדיקה בדברי העדות כדי לנסות לבור בין האמת לשקר, וזאת על-ידי היעזרות בראיות קובלות ואמינות אחרות או על פי מבחני ההיגיון והשכל הישר כדי לחוץ את "גרעין האמת" מן העדות. בית המשפט רשאי לעורוך הבדיקה בין מספר רבדים או חלקיים של אותה העדות בלבד שיעשה זאת בזיהירות וינמק מה הביאו לקבלת חלקה האחד של העדות ודוחית חלקה الآخر (לענין זה ראו בין היתר ע"פ 526/90 **בלוזר ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד מה(4) 133, ע"פ 3124/91 185, כהן ואח' נ' **מדינת ישראל**, פ"ד מז(3) 406, 413; ע"פ 7046/96 **ழורichi נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(2) 691, 694; ע"פ 6157/03 **הור N' מדינת ישראל**, עפ 13/13 5762/03 **פאעור נ' מדינת ישראל** (21.10.14), ע"פ 1275/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.9.2009), רע"פ 08/8953 **סריקוב נ' מדינת ישראל** (12.11.2008)).

לאחר בჩינת מכלול הדברים שנאמרו על ידי הנושא, סבירני כי ניתן להניח לטובת ההגנה את האפשרות שהנושא לכל הפחות עצם את עיניו לגבי מעשיו של הנאשם, אם לא ידע על הדברים באופן ממש. עוד ניתן להניח לטובת ההגנה כי העד ביקש להמעיט בחלוקת בנסיבות וזוrat כדי שלא לחשוף עצמו להליכים פליליים, במיוחד נוכח העובדה שהעד אינו עד מדינה ולא הובטחה לו כל טובת הנהה, ומشرك הוא חשוף לנקיית הליכים פליליים נגדו. עם זאת, בכל הנוגע לעודתו באשר לחלקו של הנאשם, לא נמצא סתיות מהותיות ועודתו עשתה רושם מהימן. עדותו של העד הייתה ברורה וגוברת במסמכים ובעדויות של עדים אחרים. עדותו של הנושא בעלת היגיון פנימי רב, אף משלבת ועולה בקנה אחד עם עדויות עדי התביעה האחרים, ועל כן יש לקבללה כמהימנה. עוד יודגש, כי אף אם הנושא חשד או אף ידע על מהות המעשים, ניכר כי הנושא לא היה הדמות הדומיננטית בפרשה, והוא אינו מחולל הפרשה.

עדות שאר עדי התביעה - במסגרת פרשת התביעה העידו עדים נוספים אשר מסרו עדותם באשר למשעי הנאשם ותמכו בעודות במסמכים. מתוך עדויות העדים עליה כי לאף אחד מעדי התביעה לא היה סכוסר עם הנאשם או אינטרס לפגוע בו או להפלילו. העדים ברובם אינם מכירים זה את זה ולחיקם היכרות מוקדמת כלשהי עם הנושא. כך למשל העד **רפאל מלacci** אשר משמש כיו"ר אגף הרוחה בהסתדרות הכללית ועו"ד במקצועו. מכיר את הנאשם במסגרת קשר שנוצר ביניהם על רקע שקים שלו. העד ניסה לסייע לנושא בפרט שקים של עיריית פתח תקווה. כמו כן העד **גבrial יעקובוב**, שהינו בעל עסק מורשה של מתן שירותים מטבח בתנניה, אשר הכיר את הנאשם על רקע פריטת שקים שנางשם מסר לו. בנוסף העידה **אבייגיל חזן**, שהיימנותה לא נסתרה ועדותה אף הוגשה בהסכם הצדדים, אשר יחסיה עם הנאשם היו על רקע רצונה לרכוש לבטה רכב וקבלת שקים מהנושא, כמו כן העידו **מוחמד סיף ואליוה ימין** אשר הכירו את הנאשם בשם "משה" או "משה הנסב" לאחר שפנה אליהם בבקשת פריטת שקים והם סייעו לו בכך. העידו **חנן ג' דשטיין** שהינה גזברית בעירייה שהגנה לא חלקה על מהימנותה, וכן **מאיר כהן** שהינו בעל חברת "עזרה וחסד" אשר כלל אינם מכירים את הנאשם. מסרו עדותם גם **רומן טרייגר** ו**יששכר טביב** אשר העסיקו בשלב מסוים את הנאשם באופן זמני כנהג. העידו גם **יעקב מלכה** ו**רומי גרשון** אשר הכירו את הנושא וקיבלו ממנו שקים השיעיכים "לדייר שלו", הוא הנאשם.

העדים העידו באופן קוחרנטי וברור, ללא סתיירות ובאופן שהשתלב עם מארג הראיות הרלוונטיות לאותו אירוע לגבי העידו. עדויותיהם של העדים תמכו זו בזו ובעודתו של הנסב, הצביעו על מאפיינים דומים בשיטת הפעולה של הנאשם ועמדו בנגדם ברור לgresת הנאשם אשר לא מסר כל הסבר מנח את הדעת לעדויותיהם נגדו. כך לגבי העובדה כי הנאשם הציג עצמו בפני חלק מהם בשם "משה" או "משה הנסב", כך לגבי הטענה של הנאשם כי השקים ניתנו לו על ידי "دير שלו", כך גרסת חלק מהעדים לפיה הנאשם מסר להם כי השקים ניתנו לו " בגין עדויות שביצעו" לגורם מסוימים ועוד. לא נמצא הסבר מנח את הדעת לטענת הנאשם לפיה כל עדי התביעה, על אף שאין ביניהם היכרות ואין ביןם לבין הנאשם סכוסר כלשהו, יפלילו אותו. על כן אני מקבל את עדויותיהם וקובע כי הן מהימנות. באשר לעד התביעה אליו ימין, אשר בחקירה הנגדית שינה מעודתו ואישר כי מכיר את הנאשם, פגש בו לפחות 50 פעם ואף פרט לו שקים של חברת מ.ע.ל., סבורני כי ההסביר שנותן הנאשם לשינוי בgresתו לפיו לא רצח להחמיר עם הנאשם ולסבר אותו יתר על המידה כמו גם העקביות בgresתו באשר לאופן ההיכרות עם הנאשם, אשר נתמכת בעדותו של מוחמד סיף, והשם בו הודה בפניו הנאשם (משה הנסב) יש בהם כדי לא לפגום במהימנות עדותו. באשר לעד התביעה מוחמד סיף, התרשםתי כי העד ניסה לצמצם חלקו ולהרחיק עצמו מהמעשים המתוארים. עם זאת, עדותו של העד כי הנאשם הציג עצמו בשם "משה" וביקש להיפגש עם אדם אשר יפרוט עליו שקים דוחיים, כמו גם ההיכרות שערך בין לbung ימין, אשר מגובה עדותו של ימין מביאה למסקנה כי יש לקבל את עדותו.

40. עדות הנאשם - אין יכולתי לקבל את עדות הנאשם כמהימנה, וזאת מן הטעמים הבאים:

א. **סתירות פנימיות וחוסר היגיון פנימי בgresת הנאשם** - במהלך מסירת עדותו (ואפילו בחקירה ראשית) סתר הנאשם את עצמו מספר פעמים. כך למשל טען כי מעולם לא קיבל שקים מסינטס (עמ' 294 שורה 22), ובהמשך מסר כי קיבל ממנו שני שקים שאوتם נתן לחוץ (עמ' 296 שורה 21). בהמשך טען כי על אף הودעתה של חוץ, שאותה הסכים הנאשם להגיש קריאה לאמתונות תוכנה, כלל לא ידע כי מדובר בשקים מזוייפים, וכן הכחיש כילקח מחוץ כסף, הכחיש כי סיפר לה שאת השקים קיבל עבור עבודה שעשה לעיריית חדרה, ואף לא ידע להסביר כיצד על אחד מהשקים שמסר לה, המוטב הוא "משה הנסב", וטען כי כלל לא הסתכל על השק. בהמשך, בחקירתו הנגדית טען כי לא מסר להנסב מעולם שום شك, אך משהזג לו תימלול שיחתו עם הנסב (ת/13) חזר בו וטען כי מסר להנסב שקים של חברת מ.ע.ל כדי לסיע לו. כמו כן, בחקירתו הראשית חזר וטען הנאשם כי חלקו בפרשה היה שלו והוא אף הבHIR להנסב כי הוא "לא בתמונה" (עמ' 292, שורה 30) וכי הוא "אינו אחראי" (עמ' 290 שורה 30) למה שקרה בינו לבין סינטס. עם זאת, אישר הנאשם כי אמר להנסב "אני איתך... אם נגמר לך אין אגרום לו להחזיר לך את כל הכסף שנגרכם לך" (עמ' 293 שורה 1-2) וכן אמר לו "אני לא אעזוב אותך. אם א' צריך לשלם הוא ישלם" (עמ' 293 שורה 14) ושם מישהו חיב לוט כסף הנאשם יdag לכך משערות ראשו לא טיפול" (עמ' 293, שורה 14) ושם מישהו חיב לוט כסף הנאשם יdag לכך שיוחזר לו. שלל אמירות אלו מחזקות את gresת הנסב ושוללת את מהימנות gresת הנאשם בדבר אי מעורבותו. שהרי אם הנאשם לא ידע שהשקים מזוייפים ולא היה מעורב ישירות במסירותם להנסב, אלא רק קישר בינו לבין סינטס, לא ברור מדוע חש הנאשם מחויב לשמור על הנסב לבלי יגע. כמו כן, לאור כל עדותו הנאשם נישה להתחמק מلتת תשובות ברורות, חזר והשיב על שאלות ב"כ המשימה בתשובות כגון "לא יודע", "לא זכר", "שוויכח" וכו'. הנאשם לא הצליח לישב את הסתיירות בgresתו, טענתו לפיה הוא תם לב ואינו מעורב בשום דבר נסתרה כאמור, שוב ושוב על ידו. מתוך gresתו של הנאשם עולה כי הוא ידע היטב על המתרחש והוא מעורב באופן

מלא במעשה. כך למשל ידע שהשകים חזרו, ידע שהם מזויפים, ידע מי מזיף אותם, ידע כי נחתם הסכם פיקטיבי אצל עורך הדין, דאג להרגיע את הנسب, הנחה אותו והפציר בו כיצד עליו לפועל. כמו כן הדברים שאמר הנאשם להnbsp; בת/12 אשר תומלו בת/13 מוכחים כי הנאשם ידע והוא בעל מעמד בכיר בכל המעשה ואף הנחה את הנسب מה לעשות במקורה שיתנהל נגדו הליך משפטי בונושא.

בקשר זהמן הרואין להביא מקצת מחלוקת הדברים שהיו בין הנאשם לבין השהה שבו אשר הנسب הקליט. דברים אלה מדברים בעד עצםם, כדלקמן:

"ה הנאשם: משה, זה לא אתה, זה לא אני... זה בן יכול להביא אותי 10 שנים בית סוהר. הוא יודע שאם אני אכנס 10 שנים הוא יהיה בחולות אשדוד."

...

ה הנאשם: אתה קיבלת 20 אלף שקל על צ'ק מסויים נכון? אתה זכר?
הnbsp; הנשב: כן.

ה הנאשם: אני לפקתי 5 אלף שקל, וזה שוכב שם לפקח 35 אחוז, זה שופט עושה את זה לפקח 35 אחוז, זה ש מביא לי אותם מקבל את ה- 35 ... ה- 25 אחוז.

...

ה הנאשם: אני לא מכיר אותם, אני מכיר בגין אדם אחד ...
הnbsp; הנשב: את מי אתה מכיר?
הဟ: את זה שנתן לי ...
הnbsp; הנשב: כן.

הဟ: את הניר ולקח על ידי... הוא הוריד לכיס על ידי אומר לי ניסים קח זה מה ש מגיע לך, זה מה ש מגיע לי, השאר עבר לידיים השניות.

...

הဟ: גם את השקדים של... וגם של... נתתי לך 10 ו- 15 על מזומנים, ו- 18 על מזומנים ו- 7 מזומנים, משה אני זכר מה נתתי.

...

הဟ: אני אבא, ואני לך משה, יש 2 צ'קים, תפקיד ביום שלישי צ'ק של 25 ותמשוך אותו ביום.

הnbsp; הנשב: יש לך צ'קים כאלה?

הဟ: אני יכול להביא אחד, או אני אגיד לך תשמע קח צ'ק של 45 אלף שקל שעבור, הנחה עוד שבוע, נשים עוד 45 אלף שקל, עבור, נחה עוד שבוע, עבור עוד 45 אלף שקל ונפסיק גם אם ניתנת אפשרות צאת.

...

הנוסף: של מי ה- 45 אלף שקל האלה?

הנאמש: של פתח... של נתניה... אתה שומע? עברו אותו, עברו אותו נפקיד עוד 45 אלף ונגמר הסיפור... אני יכול להרוויח כסף.

3

הנאים: הם דואגים לי, לא אני דואג, אני לא נכנס בפנים, אני לא יודע, אני רק אומר, תשמעו, תבינו ליבין 39-40, 45 כל עוד שזה לא אין בעיה, אין אפילו הלבנת הון, אתה מבין? אז אם הביא צ'יק צ'ה 39 ואחריו זה נפקיד 36 או 43 ואחריו זה נפקיד 35 תמיד נשנה את המוגבלות 4 צ'קים זה הכטפ שיכסה אותו ואוטו ונגמר הסיפור.

הנוסף: נניח עכשו שזה עובר, והם התעוררו עוד שנה שיעברו על התקציבים...

הנאשם: רבותי אני פרטן, אותו לא מענין".

במהרש מבצעים השניים סימולציה של משפט והנאים מנהה את הנسب כיצד להעיד אם ידרש לכך:

"הנאשם: תבעה אותו עיריית נתניה, 300,400 אלף שקלים.

הנוסף: נכון, יכול להיות מצב זה.

הנאשם: תהי שופט.

הנוסף: בסדר

הנאמש: אל תכיר אותי, אני משה הנسب, אל תכיר אותי. אדוני, אני יכול להראות לאדוני באיזה תאריכים ניקיתי, שלמתי הרוחתי,...זה שהעיריה לא בודקת את עצמה ביום יומיות בחשבון שלה וורואה אם הצ'ק הזה טוב או לא טוב או הבנק נתן אישור או לא, זה לא מעניין אותי. אני בן אדם אזריך, אני לא במערכת. אני לא מכיר את עיריית נתניה... אני לאלקחתי את הכסף, אני הרוחחת סך הכל שלושה וחצי אחוז על פירעון השיק, מtower 400 כולה 12 אלף, 26 אלף, 60 אלף, זה אוכל של הילדים... בוא אתה שופט מה אתה אומר ל'..."

ובהמשך:

"הנאם: אני רק מזהיר אותך שלא תטעה בפה, כי איתך לא טועים."

הnbsp; אתה זכר שאמרת לי שגם אם צריך למכור את אותו.

הנאשֶׁם; אֲנִי אָמְכוֹר.

3

הנאים: אם אני יכול להביא 50 אלף שקל, למה אני צריך למכור את האוטו".

דברים אלה כשלעצמם מוכחים לא רק כי הנאשם היה מעורב בפרשה, אלא אף את מעמדו הדומיננטי של הנאשם וכן את יחסיו הכוחות שבין הנאשם להנשב. אמנם יש בהם כדי להצביע לכואורה אף על מעורבות של אחרים, ואולם דברים אלה אינם משאיורים ספק באשר למעמדו הבכיר של הנאשם ביחס להנשב. מהדברים ניתן ללמוד כי הנאשם הוא בעל המידע והניסיונו, והוא זה שמפצר בהנשב ומנהה אותו כיצד לפועל ואף "מכין" אותו לאפשרות שיחקר בנושא ומסביר לו כיצד יהיה עליו

להשיב לשאלות בחקירה. דברים אלו שוללים מכל וכל את האפשרות לתת אמון בעדות הנאשם, בפרט שעה שאין בפי הנאשם שום הסבר מניח את הדעת לדברים האמורים לעיל. ההסבירים שנתקן הנאשם לתוכן השיחה, במהלך עדותו רוחקים מלהניח את הדעת או להוות הסבר הגיוני. כך למשל מסר הנאשם בעדותו כי כמשמעותה "יש לנו 50,000 ₪ צריך להוציא את זה ולא יעזר לך כלוםcosa לא לך ולא לך" (עמ' 3 שורה 17 לתק' 13) התכוון לחוב שיש להנסב כלפי הוצאה". וכן כי כמשמעותה "תשמע לך שך של 45,000 ₪ יעבור נחכה עוד שבוע נשים עוד 45,000 ₪ יעבור נחכה עוד שבוע, נעביר עוד 45,000 ₪ ונפסיק" (שורה 25) התכוון לכך שיתן להנסב שקים שלו דוחים כדי שיפורטו אותם, אולי בסופו של דבר לא נתן לו. הנאשם טען תחילת כי התכוון לשקים של מ.ע.ל., בהמשך מסר כי לא יודע על אילו שקים דיברו. הנאשם לא הצליח לספק הסבירים לאמירותו "של פתח ... של נתניה אתה שומע? יעבור אותו, יעבור אותו נפקיד עוד 45,000 ₪ ונגמר הסיפור. ה- 50 שאתה לוקח של הערבות הבנקאיות תחזיר אותה תביא את הערבות ניקח את הכספי חזרה אני יכול להרוויח כסף" (שורה 9 בעמ' 4). בהמשך מסר הנאשם כי שהנסב אמר "אתה זוכר שאמרת לי שגם אם צריך למכור את אותו אתה תמכור" (עמ' 9 שורה 26) התכוון לכך שהנסב ימכור את אותו של הנסב, אך לא ידוע להסביר מדוע אפשרות זו עלתה. הנאשם לא ידע להסביר למה התכוון הנסב כשאמר שלקח שתי הלוואות, אחת כדי לחתן לנאים. הנאשם טען כי אין זוכר למה התכוון כשאמר "אני נותן לך אפשרות כבר שבוע וחצי אני מתחנן אליו... בהתחלה פחדתי לדבר על הנושא של הנירות והיום יש לי ביטחון מלא שהה בסדר גמור אז אני אומר לך עוד פעם, לך תפקיד 39,000 ₪" (בעמ' 12 ש' 10).

ב. **ראשית הودיה** - הנאשם מסר בפני גורמים שונים, במהלך החקירה והן במהלך ניהול המשפט אמירות שונות אשר יש לראות בהן ראשית הודיה. במעמד הדיון בבקשת להסרת החיסין (תק' 33) אמר הנאשם לפרוטוקול "אמרתי שאני מוכן לתת את האדם שזיף את השקים...תחתום איתי". בפני החוקר אריק דריי מסר הנאשם "כתובות של מקום באזוריינו שביהם ישים מחשבים שבאמצעותם זיפו השקים". באזנו של החוקר אריק דריי הוסיף ואמר הנאשם כי הוא "מעוניין להסגור את שותפי לעבירה ולטענתו הוא לא העיקרי בפרשה" (עמ' 228). בכל אמירותיו של הנאשם עולה שהנאים ידוע כי מדובר בשקים מזויפים ואף ידוע מי הוא שזיף את השקים. בנוסף, העובדה היא שלאורך אמירותיו של הנאשם עולה כי הוא מוכן להסגור את "שותפי" או את המעורבים הנוספים בפרשה, הינו הנאשם שב וקשר את עצמו לביצוע המעשים. אמירות אלו עומדות בניגוד מוחלט לגרסתו של הנאשם בדבר העדר מעורבות מוחלטת ותום לב.

ג. **דרישה לטובת הנאה בטרם מסירת גרסה** - לגרסת הנאשם הוא גם לב ואינו מעורב בדבר. בעדותו מסר כי לאחר שסייעו פנה אליו והצע ליפורוט שקים, הנסב שמע על כך והחליט לעשות זאת תמורת עמללה. הנאשם קשור בין הנסב לשיטוט ולימד את הנסב כמה עמללה לגבות וכי צד לפועל ולא מעבר לכך. כאשר השקים חזרו פנה אליו הנסב והוא רק ניסה לסייע לו. לגרסתו הוא מעולם לא קיבל שקים ולא נתן שקים ואף לא ידוע כי השקים מזויפים. גרסה זו נסתירה נוכח טענתו שלמן ההתחלה לפיה הוא מוכן למסור מידע לגבי המעורבים ולגבי כל הפרשה כולה תמורת ביטול כתוב האישום נגדו. שכן אם הנאשם אכן לא היה מעורב בדבר, הרי שככל שנדרש ממנו הוא למסור את גרסתו. על פי היגון זה אם היה הנאשם, גרסתו, חף מפשע הרי שמדובר איין הוא זוקק ל"טובת הנאה" בדמות הסכם עם המאשימה ואף לא צריך למסור את המידע שברשותו במידע מודיעיני כפי שדרש. עמידתו של הנאשם על כך שהמאשימה תתחייב לבטל את כתוב האישום נגדו בטרם הוא ימסור את הידע לו על הפרשה מחזקת את המסקנה

בדבר מעורבות משמעותית של הנאשם במעשה.

ד. עדות כבושה - עדותו של הנאשם הינה עדות כבושה אשר נמסרה לראשונה במהלך פרשת ההגנה. הסבירו של הנאשם לככית גרסתו לפיה נבע הדבר מסירוב המשטרה והמאשימה לאפשר לו את מסירת גרסתו במסגרת מסירת מידע מודיעיני או תמורה ביטול הגשת כתב האישום נגדו, אינו מצדיק את ככית עדותו של הנאשם.

ה. סתייה בין עדותו של הנאשם לעדות שאר העדים והראיות- הנאשם לא הצליח להסביר את הפעורים בין גרסתו לגרסה העדים האחרים והראיות האחרות שהוגשו בתיק. גרסתו נסתירה פעמי לאחר פעם על ידי העדים השונים וזאת אף בהתעלם מעדותו של הנאשם. הנאשם לא הצליח להסביר מדוע כל עדי התביעה בתיק מננסים להפלילו ושב וטען כי כל עדי התביעה משקרים. הנאשם לא הצליח להסביר כיצד יתכן שחרף העדר מעורבותו, כתענתו, כל עדויות העדים האחרים מובילות אליו. מדוע עדי התביעה מכירים אותו ומזהים אותו כדי שמסר להם את השקמים, ולעומת זאת רובם כלל אינם מכירים את הנسب ולגבי סינטס כלל לא נשאלו. ריבוי העדים אשר מצביעים על הנאשם כמצבע העיקרי של המעשים, כאשר עדי התביעה נמצאו כמהימנים, וכך אשר מדובר במעשים דומים, אינם מאפשרים לקבל את עדותו של הנאשם כמהימנה, ויש בה כדי לשלוּל מכל וכל את טענת הנאשם בדבר תום ליבו.

ו. העדר ראיות חייזניות שיש בהן כדי לתמוך בעדותו של הנאשם - הנאשם לא הביא כל ראייה חייזנית מטעמו שיש בה כדי לתמוך בגרסהו. גם טענותיו כי במשך התקופה הרלוונטיות עבד במסגרת חברת מ.ע.ל שבבעלתו וביצע עבודות שיפוצים לאנשים שונים אשר הכניסו כסף לחברה לא נתמכנו בכל ראייה חייזנית. הנאשם לא ידע לנ��וב בשמות של לקוחות, ספקים או עובדים מטעמו. הנאשם לא הצליח להציג שום הסכם, חוזה, קבלה או חשבונית שיש בהם כדי לחזק את הטענה לפיה פועל במסגרת חוקית להכנסת כספים לחברת ממנה מסר השקמים השונים לפריטה.

בxicomo של דבר, גרסתו של הנאשם, אשרשוללת כל מעורבות במעשים או ידיעה שהשקמים מזויפים, דינה להידחות. מדובר בגרסה שלא ניתן לתת בה אמון כלשהו. בגרסה זו, אשר מכחישה את מכלול האירועים, יצר הנאשם יריעת מחלוקת רחבה עד מאד מול עדי התביעה, באופן אשר אינו מאפשר לתת אמון כלשהו בגרסהו. ניסינו של הנאשם להטיל את האחריות למעשים על גbm של אחרים (הנסב או סינטס) דינו להידחות. אכן, יש להניח שהוא בפרשה מעורבים נוספים, ושהנ帀ם קיבל מאדם אחר כלשהו את השקמים המזויפים, וכי שאף אישר הנסב, יש להניח שלא הנאשם היה מי שזיף את השקמים, ומכאן שאינו המעורב היחיד בפרשה. עם זאת, מכלול העדויות, יש לדוחות את עדותו המכחישה של הנאשם, ולאחר מכן כוון הנאשם היה המבצע העיקרי בפרשה, גם אם מידת מעורבותו של אחרים - לרבות מי שזיף את השקמים ומסר אותם לנ帀ם - לא נחשפה.

בחינת האישומים בכתב האישום

41. אישום ראשוני - הנסב העיד כי הנאשם מסר לו ארבעה השקמים, מתוכם שניים של חברת "טריגר". הנסב העיד כי את השקמים מסר לבני מקצוע להם היה חייב כסף. מספר ימים לאחר מכן הגיעו השקמים הוגשו וסומנו $\frac{1}{2}$ ו $\frac{1}{2}$ על ידי העיד. עדותו של הנסב נתמכה בעדות עד התביעה **רמי גרשון**, אשר על מהימנותו ההגנה לא חלקה והסכמה להגשת הודעתו במשטרה ($\frac{1}{2}$ /47) וכן במסמכים הרלוונטיים לעדותו והשיק הרלוונטי ($\frac{1}{2}$ /48, $\frac{1}{2}$ /29). העיד גרשון אישר כי עבד אצל הנסב וקיבל ממנו את

אחד השיקים בתמורה לעובדה שעשה עבורי בביתו. השיק חזר והוא פנה להנשב אשר שילם לו בסופו של דבר את המגעים לו. העד מסר כי התרשם מהנשב לא ניסה לرمות אותו והיתה לו כל כוונה לשלם לו. כמו כן הנשב מסר לו שנעקב על ידי דיר שלו, וניתנו לו שקים שהתבררו כפוגמים. עדויות אלו הctrspo עדותו של עד התביעה רומן טרייגר, אשר הינו בעלם של חברות הבניה "ט.ל טרייגר השקעות בע"מ", שזיהה את השיקים אשר ניתנו לכואורה מטעם החברה שלו. העד מסר כי באותה תקופה שימש הנשב כנהג של אחד העובדים בחברה לו היתה גישה לשקים. חיזוק נוסף קיים בעדותו של **יששכר-צחי טביב**, שעבד בחברת הבניה "ט.ל טרייגר השקעות בע"מ". העד הכיר את הנשב אשר שימש כנהג שלו בתקופה בה היה בשלילת רישיון. תיאר כי היה נפגש איתו פעמיים - שלוש במהלך השבוע במשרד החברה. ביקש מספר פעמים מהנשב למסור עבורי שקים לספקים, ובאותה הזדמנות שיק שהוא צריך להגיע דרך הנשב לקבול שעשה עבורם עבודה, לא הגיע אליו. מطبع הדברים הייתה לנשב גישה לתיק שלו אשר היה ברכב במהלך פגישות אליהן היה מסיע אותו הנשב ובו היו פנקסי שקים. כמו כן מסר כי כאשר השק הראשון שהתגלה נשא חותמת של חברת רחיצת מכוניות (ת/60), התקשר לאותה חברה ובקש לבורר את פשר השק, נמסר לו כי השק ניתן על ידי הנשב בתמורה לחוב שהוא לו. ניסיה להתקשר לנשב אולם לא הצליח להשיגו.

42. אישום שני - רפואי מלאכי העיד על הקשר עם הנשב והאופן שבו הוא נוצר. תיאר כי הנשב פנה אליו בבקשת עזרה לו לפרט שקים. תחילתו אמר לו כי אין מעוניין אך הנשב אמר כי מדובר בשקים טובים של עיריית פתח תקווה שהוא והשותף שלו קיבלו בגין עבודתה שעשו לעירייה, ועל כן הוא הסכים לבדוק אותם. הנשב שלח לו צילום של השקים (ת/21) והוא בדק אותם דרך הגזברות של העירייה וגילתה שאינם תקינים. באותו יום הודיע על כך לנשב יותר לא היה עימיו בקשר. עדות זו נתמכה על ידי עדת התביעה **חנן ג'שטיין** אשר שימושה בתקופה הרלוונטית גזברית העירייה. העודה תיארה כי באחד הימים פנה אליה עוזר סגן ראש העירייה ומספר כי פנה אליו אחיו של רפואי מלאכי שמנתת גמ"ח ובקש לבדוק שקים שניתנו לו בתמורה להלוואה. היא בדקה והתברר כי מספר השיק שניתן קיים בעירייה ולא הונפק, ממשע שהشك מזויף.

43. אישום שלישי - הנשב העיד כי קיבל מהנשב ארבעה שקים של עיריית פתח תקווה (ת/6). לטענת העד הוא חש שהשקים יחוירו ועל כן פנה ליעקב מלכה, הם ערכו פגישה משולשת עם הנשב ומרכה אמר כי השקים תקינים. הוחלט כי מלכה יפקיד את השקים בחשבון שלו וכשהם יפרעו יקבל הנשב את הסכום שמנגע לו. השקים אכן נפרעו והוא קיבל את הכספי. עדות זו נתמכה במהלך **יעקב מלכה** אשר מסר כי הכיר את משה הנשב כשרציו מסר בכלא. נתן להנשב הלוואה לצורך המשך בניית ביתו. בשלב מסוים בעת ביקור אצל הנשב ביקש ממנו להסביר לו את החוב וגילתה כי להנשב אין כסף אולם יש לו שקים של עיריית פתח תקווה שמקורים בחוב של דיר שלו. ביקש לראות את השקים והנשב אמר כי השקים לא אצלו אלא אצל הדיר שלו, שהתברר כנאמן, והלך להביא אותם ממנו. אז פגש בנשב וידע את שמו. הנשב הוציא את השקים מתוך רכב מסווג שברולט בצבע שחור בו הוא ישב. הואלקח את השקים ונסע יחד עם הנשב והnbsp;לדוואר, צילם אותם ושלח אותם לפקידה בבנק (ת/23) והוא חזרה אליו ומרה לו שהשקים תקינים. על כן,לקח את השקים והתחשב מול הנשב, הפקיד אותם בחשבונו (ת/25) והוציא בגנים קבלה (ת/24).

44. אישום רביעי - הנשב העיד כי הנשב הציע לו עוד שקים. תחילתו סרב אך הנשב שכנע אותו כי אפשר להרוויח מכך סכומים נאים. הסביר לו כי המוטבים על השק מעוניינים לפדות את השקים לפני

מועדם וכי הוא קיבל מכך 3%, ומסר לו לשם כך 30 שקלים (ת/7א' עד ת/7ז') ואת כל השקים הפקיד בחשבונו. כנגד השקים מסר לנאים תחילת כסףழמן מהלוואות שלקח ובמהמשך נתן לו שקים שלו. את השקים שניתן לנאים השאיר ללא שם מוטב לאחר שהנאים אמר כי אינו יודע היכן יפרע אותם. על כל 30 השקים שמסר לו הנאים הוא חתום חתימת הסב. חלק מהשקים חזרו. כשחזר שיק בסך 68,950 ל"ח (ת/8) אותו קיבל מהנאים הרגיע אותו וכעבור מספר ימים העביר לו 4 שקלים חדשים.

.45. **אישום חמישי - הנسب** העיד כי הנאים מסר לו שיק של עירית נתניה בסך 75,000 ל"ח (ת/11). בשלב זהה, לאור חזרת השקים הקודמים, הוא ביקש לדבר עם המוטב בשק. הנאים נפגש עימו ברכבו ולכארוה התקשר למוטב, אך הקוו היה תפוס. טען כי השק נפרע וזה חיזק את בוחנו בנאים ובגרסתו לפיה בעבר השקים לא נפרעו מחמת טעות בלבד.

.46. **אישום שישי - הנسب** העיד כי לאחר שחזר שיק בסך 68,950 ל"ח הוא היה בלzech נפשי, הנאים הרגיע אותו וכעבור מספר ימים מסר לו שקלים חדשים של עירית ירושלים. בתמורה מסר לו הנسب שקים אישיים שלו. משחזרו השקים האלו הרגיע אותו הנאים ומסר לו שקלים אחרים.

.47. **אישום שביעי - הנسب** העיד כי לאחר שחזרו השקים שניתן לו הנאים כמתואר באישום הראשון מסר לו הנאים שני שקים נוספים, אחד מהם הינו שיק של חברת מ.ע.ל (ת/4). הנאים לא ציין כי יש לו קשר אישי לחברה. השק היה דחיי לשלושה שבועות ומשהופקד הוא חזר. עדות העד נתמכת בת/56 - אסופה מסמכים בהם מסמכי פתיחת חשבון על שם מ.ע.ל בנק מזרחי על ידי הנאים. מהם ניתן ללמוד על ההבדלים בין פרטי החברה האמיתים כפי שהם מופיעים ברשם החברות ובמסמכיו הבנק לבין הפרטיהם המופיעים על השקים המזוייפים של חברת מ.ע.ל שניתנו על ידי הנאים. מכאן גם ניתן ללמידה על הידיעה של הנאים כי מדובר בשקים מזויפים.

.48. **אישום שמיני - הנسب** העיד כי לאחר שחזרו השקים של עירית ירושלים, הבטיח הנאים לפטור את הבעה תוך מספר ימים ומסר לו 5 שקלים של חברת "עזרה וחסד בע"מ" (ת/10). הנאים אמר לו כי המוטב בשקים הוא אדם שבנה עבור העירייה בית כנסת. הפקיד את השקים בחשבונו בסניף כפר סבא ושלושה מהם נפרעו בעוד שני שקים נוספים חזרו. לעומת זאת הצטרכה עדות עד התביעה **חיים מאיר כהן** - מנהל "עזרה וחסד בע"מ" מזה 12 שנה, אשר זיהה את השקים שלו (ת/10 ות/61). תאר את הנזק שנגרם לו. העד מסר כי אינו מכיר את הנאים או את משה הנسب.

.49. **אישום תשיעי - העד גבריאל יעקובוב** העיד כי הוא הבעלים של חברה למתן שירותים מطبع (change) בנתניה. על פי עדותו, בין החודשים Mai עד יוני 2012 הגיע אליו הנאים ורצה לפרט עצמו ואנו שקים דוחיים תמורת מطبع חזז, אך הוא סרב מאוחר שאינו עוסק בשקים דוחיים. אחרי חודשיים או שלושה, בסוף Mai 2012, הגיע אליו הנאים עם שקים "ழומנים" בסך כולל של 150,000 ל"ח (ת/38 ות/39). השקים נפרעו והוא מסר לנאים את הכספי, חלקו במطبع זר וחלקו בשקלים. כעבור יותר חודשים קיבל הودעה דחויפה מהבנק ונמסר לו כי השקים חזרו כי הם מזויפים. הכספי לא נלקח על ידי הנאים בביטחון אלא במספר פעמיים. כל פעם שלקח הנאים כסף, הוציא העד קבלה (ת/40). העד זיהה את הנאים במסדר זיהוי (ת/41), ואין מכיר את משה הנسب. לעד אין הכירויות קודמת עם הנאים.

.50. **אישום עשירי - הוגשו בהסכמה הודעתה של אביגיל חזן** (ת/44) וכן צילומי השקים שמסר לה הנאים (ת/45). על פי הדברים שמסרה בת/45 היא קיבלה מהנאים בתחילת חודש يول שק ע"ס

49,900 ל"י תמורה כסף שהיה ברשותה. הנאשם ביקש ממנו להפקיד עוד באותו יום את השיק והטלווה אליה לסניף הבנק. כשהגיעו לבנק בדקה עם מנהל הסניף את השק והוא אישר כי השק נראה תקין. הפקידה את השק וזה הנאשם ביקש ממנו לפתע שתמזור עבورو את הסכום שיש בחשבונה ובתמורה עבריר לה שק אחר שיש ברשותו והוא עשתה כן. يوم לאחרת נתן לה שק של עירית נתניה ע"ס 40,400 ל"י ואמר לה שקיבלה אותו תמורה עבודה שעשה לעיריה. לאחר מכן ניגשו לבנק והוא הפקידה את השק וננתנה לו שיק בסך 17,000 ל"י בזמן. בהמשך התקשרו מהבנק ומסרו כי שני השקדים חזרו מאוחר והם מזוייפים. התקשרה מיד לנายนם ומספרה לו כי הודיעו לה מהבנק שהשקדים מזוייפים. הנאשם ביקש ממנו למשוך חזרה את השקדים והגיע לביתה ומסר לה חזרה את המזומנים והشك שננתנה לו והוא החזירה לו את השקדים. העודה אישרה כי כל כספה הוחזר לה ולא נגרם לה נזק.

אישום אחד עשר - אליהו ימין העיד כי הוא עוסק בפריטות השקדים. זיהה את הנאשם בשם "משה הניסב", ואמר כי כך הציג עצמו הנאשם בפניו. מסר שקיבל מה הנאשם שיורט או דרך סיפר שק של עירית נתניה (ת/42). מסר כי סיף הכיר את הנאשם שעה שעבד באבן יהודה. סיף וה הנאשם היו נוכחים במעמד קבלת השק בביתו בחדרה. בדק את השק בעיריה מאחר שלא היה כתוב על השק "למועד בלבד" דבר שעורר את חשדו. בבנק נאמר לו כי השק מזוייף, משוכפל. בחקירה נגדית אישר העיד כי למעשה פרט לנายนם יותר משק אחד ואף פגש אותו עשרות פעמים בביתו. מסר כי לא סיפר על כך מאחר שלא רצה להחמיר אותו ולא רצה לסביר את הנאשם במשטרה, שכן העד פרט לנายนם השקדים נוספים של חברת מ.ע.ל והם חזרו. העיד כי יתכן שקיבל את השק הכספי מסויף "אבל זה אכן ממן" (מה הנאשם). רק במהלך עדותו הבין שה הנאשם אינו משה הניסב. לעומת זאת העיד נזכר עדותה של התביעה **מוחמד סיף**, אשר העיד כי בתקופה הרלוונטית היה פעיל שופל באבן יהודה. הכיר את הנאשם שעה שעבד בביתו שבו הנאשם עבד. הנאשם הציג עצמו בשם "משה" ושאל אותו האם הוא מכיר מישחו שפורת השקדים. הפנה את הנאשם לאליהו ימין, הפגיש בינו לביןם בחדרה והלך. לא היה נוכח במעמד מסירת השק ולא יודע מה היה בינו לביןם. חדשניים לאחר מכן התקשר אליו ואמר שיש בעיה והוא לא מצליח להשיג את הנאשם. ניסה אף הוא להשיג את הנאשם ללא הצלחה. אינו מכיר אדם בשם משה הניסב. עדויות אלו הנמצאות בבסיס אישום זה כוללות סתיות בינהן ועל כן יש לבדוק אותן בזיהירות. אין ספק כי העד ימין לא מסר את כל האמת כאשר סיפר במשטרה ובבית המשפט על עומק היכרותו שלו עם הנאשם ומספר הפעמים בהן פגש אותו. העד הציג מצג לפיו פגש את הנאשם פעם אחת בלבד, כאשר הגיע אליו הנאשם דרך סיף. מכאן שגם מסדר הזיהוי שנערך לו הינו חסר כל משקל נוכח העובדה כי העד מכיר את הנאשם היכרות ממשמעותית. עם זאת, הפרטים אוטם הסתיר העד בתחילת אינם משפיעים על לב הגרסה המופיעה בכתב האישום, אלא רק מתארים את מערכת היחסים. זאת ועוד, העד הסביר את הטענה בגרסתו בכך שלא רצה "להחמיר" עם הנאשם ולא רצה "לסביר אותו" עם המשטרה, וזאת מאחר שהעד מסר לו שהקים נוספים לפרטיה של חברת מ.ע.ל אשר חזרו אף הם (לهم לא בא כל ذכר בכתב האישום). גם עדותו של מוחמד סיף אינה חפה מביעתיות ונראה כי העד מנסה להרחק עצמו מההשקדים ועל כן שבע טען כי חלקו הסתכם בעריכת היכרות בין הנאשם לממן וכי לא היה נוכח בעת מסירת השק. עם זאת, גרסתו הבסיסית של ימין, לפיה הנאשם עונה לשם "משה", מתגורר באבן יהודה והגיע אליו דרך מוחמד סיף כדי לפרט השקדים וכי בהמשך השק חזר והוא ניסה להשיג את הנאשם ללא הצלחה והודיע על כך לסיף, הינה גרסה עקבית אשר נתמכת בעדותו של סיף וכן בעדותו של הנאשם עצמו, אשר מכחיש אף ורק את העובדה כי מסר את השק הרלוונטי ל ymin. כאמור לעיל, לא כל עד שלא מסר את כל האמת בחלוקתם בעדותו מחייב קביעה כי גרסתו היא שקרית בכללותה. ויש לבדוק בזיהירות את

דברי העדים ואת מכלול הראיות והעדויות ואת הנסיבות. לאחר שבחןתי את הדברים אני מקבל את גורסתם של העדים אשר משתלבת אחת עם השניה ועם הראיות האחרות בתיק, ויש בהן כדי להוכיח אישום זה.

52. אישום שניים עשר - הנسب העיד כי גילתה שנפתח חשבון על שמו בבנק הבינלאומי כאשר נשלחה לו הודעה מהבנק. הבהיר כי פתח את החשבון וטען כי החתימות על גבי מסמכי פתיחת החשבון (ת/16) אינן שלו. בצלום תעודה זהה אשר צורפה למסמכי החשבון מופיעים הפרטים שלו אך האדם בתמונה הוא הנואש. כמו כן אחד ממספריו הטלפון המופיעים על גבי המסמן, אשר מסתיים ב-218 שיר לנואש. כשהגילה על פתיחת החשבון נסע לבנק, פנה למנהל הסניף אשר ביררה את הנושא עם הפקידה שאישרה כי היא אינה מכירה אותו. ביקש באותו רגע שלא יוכל לחתול הלוואות מחשבון הבנק הזה. בשלב מסוים הופקד בחשבון שק בסכום של 60,000 ₪ שוחרר כעבור מספר ימים. לא היה לו כל קשר לאווטו שק. ביום שהבין שתעודה זהה של זייפה הוצאה תז' חדשה (ת/17). בהמשך קיבל לבתו תדייס תנעות בחשבון הבנק (ת/18). העד אישר כי לא התalon במשטרה. לעומת זו הטרפו מסמכי חשבון הבנק וכן צילום תעודה זהה המזוייפת בה נראית תמונה של הנואש. אין מחלוקת כי התמונה המזוייפה על גבי צילום תז' המזוייפת שייכת לנואש. התמונה זההה הן על ידי זוגתו של הנואש דאז, סיגל כדורי, וכן על ידי הנואש עצמו אשר טען כי התמונה מעוותת וכי זייפה באופןו, תוך מרכז, כי במהלך תפיסת רכבו של הנואש נערכ בו חיפוש ללא צו חיפוש, ובמהלכו נמצא ברכב בין היתר, צילום של תז' המזוייפת (ת/53). **קבילות הראייה -** באשר לת/53 (צילום תעודה זההות אשר נתפס בעת חיפוש ברכבו של הנואש) טענה ההגנה כי דין הראייה להיפסל שכן הושגה באופן בלתי חוקי. סבורני כי דין הטענה להתקבל. אין מחלוקת כי החיפוש שנערך ברכבו של הנואש נעשה ללא צו ולא הסכמתו של הנואש ואף לא עדים מטעמו של הנואש. אמנם הנואש סרב לשפט פעולה עם חוקרי וסרב למסור את מיקום הרכב והגעה אל הרכב היתה לאחר חיפוש, ואולם מרגע שנמצא הרכב, לא הייתה כל דוחיפות לבצע את החיפוש ולא הייתה שום מניעה לפנות לבית המשפט ולהוציא צו חיפוש בהתאם לסעיף 23 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש] תשכ"ט - 1969. טענתה המאשימה כי המשטרה פעלה על פי סעיף 25 לפקודת דין להידחות. סעיף 25 לפקודת קובע כי שוטר רשאי לעורר חיפוש ללא צו חיפוש אם יש לו יסוד להניח שמבצעים במקום פשע או שבוצע שם פשע "זה מקרוב". הביטוי "זה מקרוב" מתייחס למועד ביצוע העבירה ונמדד בשעות ולא בימים, שכן מטרתו לחתם מענה מיידי לצורך באיתור ראיות שעולות להיעלמות ולהבטיח את בטיחון הציבור כאשר חפץ מסוון שנמצא באותו מקום (לענין זה ראו רע"פ 10141/09 ב' חיים נ' מדינת ישראל (6.3.12)). במקרה דנן, אין כל מחלוקת כי המשטרה לא סקרה כי באותה עת מתבצע פשע ברכבו הנועל של הנואש. אין גם כל מחלוקת כי הנואש היה עוצר שבוע ימים טרם תפיסת המכונית כך שגם לא יכול היה להתבצע שם פשע בסמוך לחיפוש.

בקשר זה יש לציין כי על פי ההלכה שנקבעה בע"פ 5121/98 **ישכרוב נ' התבע הצבאי הראשי** (4.5.06), בבית-המשפט שיקול-דעת לפסילת קבילהותה של ראייה בפלילים, אם נוכח לדעת כי הראייה הושגה שלא כדין וקיבלה במשפט לגרום לפגיעה מהותית בזכותו של הנואש להיליך הוגן. בית המשפט מסור שיקול הדעת בהתחשב בנסיבות של כל מקרה לגוף ובהתאם לאמות-המידה הנוגעת לאופיה ולחומרתה של אי החוקיות שהיתה כרוכה בהשגת הראייה; למידת השפעה של אמצעי החקירה הפסול על הראייה שהושגה; וכן לשאלת הנזק מול התועלת החברתית הכרוכים בפסקילתה. במקרים העניין דנן, אין מחלוקת כי המשטרה פעלה שלא כדין

כאשר נמנעה מהוציא צו חיפוש או לבקש את הסכמת הנאשם בדבר חיפוש ברכבו. נותר, אפוא, לבחון האם קבלת הראה שנתפסה בחיפוש הלא חוקי תיצור פגעה מהותית בזכותו להליך פלילי הוגן. העובדה כי המשטרה נמנעה מהוציא צו חיפוש וכן נמנעה להודיע הנאשם על החיפוש ובכך מנעה את הזכות לנוכחות שני עדים מטעמו פגעה בזכות יסודית של הנאשם וזה ללא כל סיבה מוצדקת. בכך יש להוסיף את הקלות הרבה בה ניתן היה להוציא צו חיפוש כאמור ואת העובדה שלא היה נגרם כל נזק אם המשטרה הייתה ממתינה עד קבלת הculo כאמור, דבר שלא היה אוורך יותר מכמה שעות, וכן את העובדה כי העבירות שיוחסו לערער אין מן החומרות שבספר החוקים.

על כן, משחלף פרק זמן משמעותי ממועד ביצוע העבירות ועד למציאת הרכב, ומשלא התעורר כל חשד כי מבוצעת עבירה ברכב, ובמיוחד נוכח העובדה כי לא הייתה כל נזקה להוציא צו חיפוש ולבצע חיפוש כדין, הרי שהיא על המשטרה להציג בצו חיפוש, ומשלא עשתה כן תפיסת המסמכים ובכללם צילום ת.ז. ברכבו של הנאשם הושגו שלא כדין. מאחר שמדובר בפסק בסיסי בחיפוש שנערך ללא צו חיפוש, ללא הסכמת הנאשם ולא עדים ומוביל שהיתה לכך כל סיבה מוצדקת אני קובע כי הראיות שנטקו בלו מהחיפוש אין קובלות.

53. עם זאת, סבורני כי גם לאחר שנפסלה ראייה זו כאמור, יש די ראיות נגד הנאשם באישום זה כדי להצביע על כך כי מי שביצע את המעשה היה הנאשם וזאת מעבר לכל ספק סביר. שכן מכלול הראיות הנسبתיות מצביעות על הנאשם. הדעת נותנת כי פקיד הבנק אשר פתח את חשבונן הבנק נסמן על תעודה זהה שהוצאה לו, ובעיקר על התמונה המופיעה בה, שכן זהה הדרך להזות את מבקש השירות. העובדה כי יותר מуд אחד העיד כי הנאשם היה נוהג להזדהות בשם "משה" או "משה הנסב" יש בה כדי לחזק את הראיות כלפי הנאשם. כמו כן העובדה כי על גבי מסמכי פתיחת החשבון הופיע מספר טלפון השיר לנאים מחזקת אף היא את הראיות כלפי הנאשם. על כן אני קובע כי המאשימה עמדה בנטול ההוכחה באישום זה.

מעשים דומים והיסוד הנפשי

במהלך שמיית הראיות בתיק עלו נקודות דמיון רבות במעשהיו של הנאשם אשר חזרו על עצמו. נטען על ידי יותר מעד אחד אשר קיבל מההנאים שקים, כי הנאשם טען שמדובר בשקים שאומתם קיבל בתמורה לעבודות שונות (כך למשל העידה אביגיל חזן וכך העיד גם רפאל מלאכי). כמו כן יותר מעד אחד העיד כי הנאשם הציג עצמו בשם "משה" (כך העידו ימין וסיף), הנאשם אף מסר שקים לפריטה עברו כשל גבי השק מופיע שמו של משה הנסב כמצווב (כך העידו העדים חזן וימין - ת/ 45 וכן עמ' 242 שורה 9-10). חלק ניכר מהשקים המזוהים שיר לכאן לעיריות (פתח תקווה, נתניה וירושלים) כאשר לפי העדויות שקים של עיריות הינם שקים "טוביים" מבחינת הסיכון שהבנקים יקבלו אותם. הדמיון הרב במעשהיו של הנאשם בפני עדים שונים מחזק את ראיות התביעה נגדו ואף מחזק את עדותם של העדים השונים אשר אינם קשורים זה זהה ומתארים התנהלות דומה מצדיהם של הנאשם. קיומים של מעשים דומים שלו לאות טענת הנאשם לתום לב ולהיעדר יסוד נפשי ומוכיח, ביחס עם יתר הראיות בתיק, את היסוד הנפשי הנדרש בעבירות (לענין זה ראו ע"פ 9657/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.3.09), ע"פ 7045/05 **אנטיפקה נ' מדינת ישראל** (3.4.08); ע"פ 3372/11 **קצב נ' מדינת ישראל** (10.11.11)).

מחגלי חקירה

ההגנה טענה כי לאור כל הטיפול בתיק נעשו מחגלי חקירה רבים עוד בשלב החקירה אשר

מנעו את הוצאת האמת לאור. בנוסף לכך, במהלך המשפט ביקש הנאשם לחושף את שמו של מי שעמד בלב הפרשה לכואורה ואשר לגורסת ההגנה הוא האשם האמתי בתיק. אולם גם אז, לטענת ההגנה, פעלת המשטרה באופן רשלני, בלי לבצע פעולות חקירה שנדרשו וambilי לברר את גרסתו של הנאשם עד תום. לטענת ההגנה מחדליה של המשטרה מנעו מה הנאשם להוכיח את חפותו ומשכך יש לזכות הנאשם לכל הפחות מחמת הספק.

- .56. באשר למחדלים בשלב החקירה סבורני כי דין הטענה להידחות מכל וכל. לא נמצא טעם של ממש בטענה לגבי מחדלי חקירה אשר בוצעו בשלב חקירת התקיק, שכן הנאשם בחר לשומר על זכות השתייה ולא למסור גרסתו, משכך פעלת המשטרה על סמך הראיות שהיו בידיה. לא שוכנעתי כי היו פעולות חקירה ממשמעותית אשר היה מקום לבצע ולא בוצעו. הטענה לפיה הייתה על המשטרה לבדוק זאת טענות שעלו לראשונה רק במהלך מסירת עדותו של הנאשם אינה יכולה להתקבל. גם באשר לטענת ההגנה לפיה לא אפשרה המשטרה לנאים למסור את גרסתו בשלבי החקירה לא מצאת מושג. הנאשם רשאי היה למסור את גרסתו בכל שלב במהלך חקירות המשטרה ובחר לא לעשות כן. דרישתו של הנאשם למסור גרסתו רק תמורה מחייבת כתוב האישום נגדו או במסגרת מסירת מידע מודיעיני, אשר נדחתה על ידי המאשימה, אינה בבחינת מחדלי חקירה אלא החלטה סבירה שהתקבלה על ידי המאשימה והמשטרה על פי שיקוליהם באשר לראיות נגד הנאשם ולא נמצא דופי בשיקול דעת זה.
- .57. באשר לטענה בדבר מחדלי חקירה לאחר שהחל הנאשם למסור את עדותו בבית המשפט, הרי שדין הטענה להתקבל בחלוקת. בשלב בו ביקש הנאשם למסור על דוכן העדים את שמו של מי שלטונו היה האחראי לביצוע העבירות וביקש כי עדותו תגבה בדוחיות כדי שלא תשוביש החקירה, היה על המשטרה לפעול בדוחיות. ברם, למשטרה לקח כמעט שבוע עד אשר הובא הנאשם לחקירה וזמן ארוך עוד יותר עד אשר זומן סינטנס לחקירה אף הוא. אכן, מדובר במחדל חקירה.

- .58. בנוגע למחדלי חקירה ומשמעותם מן הראי להפנות לדברי כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 5386/05 **אלחורי נ' מדינת ישראל** (2006):

"במקרים שבהם נתגלו מחדלים בחקירה המשטרה, בית המשפט צריך לשאול עצמו האם המחדלים האמורים כה חמורים עד שיש לחוש כי קופחה הגנתו של הנאשם, כיוון שנתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו... על פי אמת מידת זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת למחדל לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיות מכלול הראיות... העדרה של ראייה, שמקורה בחקירה המשטרה, יזקף לחובת התביעה בעת שישקל מכלול ראייתה, ומайдן גיסא, הוא יכול לסייע לנאים כשבית המשפט ישקול האם טענותיו מקומות ספק סביר... נפקותו של המחדל תלולה בתשתית הראיתית שהניחה התביעה ובספקות אותן מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בסיסיותו של כל עניין ועניין".

וראו גם ע"פ 4223/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2007).

- .59. מן ההחלטה עולה שיש לבחון את התשתית הראיתית בכללותה, ולאורה לבחון את נפקותם של מחדלי החקירה. נפקותו של מחדל חקירה אינו מוביל, מניה וביה, ל贓ויו נאים, אלא נפקותו של המחדל תלולה בתשתית הראיתית הפוזיטיבית הקיימת בתיק, ולאורה יש לבחון את מחדלי החקירה (ע"פ 10735/04 **גולדן נ' מדינת ישראל** (20.6.06); ע"פ 4906/09 **אלגברי נ' מדינת ישראל** (24.1.10)). במקרה דנן, הפגמים בחקירה אינם כוללים היורדים לשורשו של עניין, ואין בהם כדי לסתור

את הגנת הנאשם עד כדי קושי להתמודד עם הראיות נגדו. אל מול עצמת הראיות הקיימות בתיק כנגד הנאשם, מחדל חקירתה זה אינו בעל משקל רב. שכן, טענותו של הנאשם לפיה סינטס הוא הגורם המז"ף אינה שוללת את ראיות המאשימה באשר לחלקו של הנאשם כמתואר בכתב האישום. גם אם עלות תמיינות לגבי מעורבותם של אחרים בפרשה, למשל לאור חתימת הסכם בין הנسب לסינטס או לאור פתיחת חשבון בנק על שמו של מיכאל סינטס, אחיו של רימונד סינטס, ומשיקת שקים מהחובן המלמדים על פעילות בחשבון שעלה שכואורה לא היה בארץ, אין בכך כדי להשמיט את הקרקע תחת מעשי הפליליים של הנאשם כפי שבאים לידי ביטוי בשל הראיות והעדויות שהובאו על ידי המאשימה. בכך יש להוסיף את העובדה שמדובר בגרסה כבושא של הנאשם אשר נמסרה לראשונה רק בשלב פרשת ההגנה. על כן אין בידי לקבל את טענתה של הנאשם לפיה הוא בתיק מחדלים ממשועטים אשר יש בהם כדי להצדיק את זכויות מחמת הספק.

סוף דבר

- .60. מכלול הראיות בתיק מוביל למסקנה אחת ויחידה, לפיה הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק סביר את אשמתו של הנאשם בכל האישומים נגדו. בהקשר זה יש להציג כי תיק זה אינו נשען על עדותו היחידה של הנسب, אלא על מארג ראייתי נרחב אשר כולל סדרה של עדדים בלתי תלויים זה בזה ושאין להם כל עילה להפليل את הנאשם ואשר עדויותיהם נמצאו מהימנות. גם המסתמכים הרבים שהוגשו בתיק תומכים ומחזקים את ראיות המאשימה. לעומת זאת, גרסתו של הנאשם אשר יצרה יריעת מחלוקת רחבה עד מאד, כאשר הנאשם הכחיש מכל וכל מעורבות או ידיעה על הנעשה בפרשה דינה להידחות מכל וכל. שיחה אחת בין הנאשם להנسب הוקלטה על די הנسبandi בשיחה מוקלטת זו כדי להשמיט את הקרקע תחת עדותה של הנאשם.
- .61. אשר על כן אני מרשים את הנאים בכל העבירות והאישומים המיוחסים לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ט تمוז תשע"ה, 06 ביולי 2015, במעמד הצדדים